

Katile Devlet Affı

Madımak Katilini Cumhurbaşkanı Affetti

Tarihe Madımak Katliamı olarak geçen, şeriatçı ve dinci faşistler tarafından 2 Temmuz 1993 yılında ateşe verilerek yakılan Madımak Otel'i'nde hayatını kaybeden 33 kişinin katillerinden Ahmet Turan Kılıç, Cumhurbaşkanı ve AKP Genel Başkanı Tayyip Erdoğan'ın özel affıyla cezaevinden serbest bırakıldı. Erdoğan, Ahmet Turan Kılıç'ı affetmesini, sağlığının kötü olmasını gerekçe gösterdi. Madımak Katliamında hayatını kaybeden kişilerin aileleri ve Alevi örgütleri Erdoğan'ın özel af ile Ahmet Turan Kılıç'ı serbest bırakmasına sert tepki gösterdi.

Toprağa ve Doğaya Saygı

Divriği'nin Talan Edilmesine Karşı Çevre Duyarlılığı

Divriği Kültür Derneği, çevre duyarlılığı konusunda sürdürdüğü çalışmalarına devam ediyor. Divriği, Kangal, Kemaliye ve çevresinde altın madeni ve bunun yanında, diğer çeşitli maden arayışları ile doğanın talan edildiği bir süreçte, Divriği Kültür Derneği "Toprağıma, Doğama, Suyuma ve Havama Dokunma" adı altında 11 Ocak 2020 Cumartesi Günü Dayanışma Gecesi düzenledi. Geceye CHP Milletvekilleri, belediye başkanları ve çok sayıda kişi katıldı. **Devamı: Say: 12'de**

Divriği

Gazeteciler gördüklerini, düşündüklerini, bildiklerini samimiyetle yazmalıdır. (K. ATATÜRK)

DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE OCAK-ŞUBAT: 2020 YIL: 14 SAYI: 145 FİYATI: 5 TL www.divrigi.com.tr

İstanbul Feriköy PP: 4

Cumhuriyetin kuruluş felsefesini anlamayan sağcı politikalar eliyle Tarımı devlet bitirdi

Fotograf: Divriği Mesut Babacan

Gaziantep Üniversitesi Öğretim Üyesi Uygur Yıldırım, Tarımsal Üretim ve Kooperatifler adı altında piyasacı ve pazarlamacı zihniyetler türediğini söyledi.

Kooperatifler ve Tarımsal Üretim

Tahıldan meyveye, bakliyattan hayvansal gıdalara kadar hemen bütün temel besin kaynaklarının neredeyse tamamı ithal. Tarım ve hayvancılığın bitmesinden dolayı köyler boşaldı, meralar ve tarım arazileri kaderine terkedildi. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan kısa süre sonra başlatılan kalkınma hamlesi başta tarım olmak üzere, eğitim, sağlık, sanayi ve bayındırlık konularında eşi benzeri ender görülen örnek bir gelişme kaydedildi. Eğitim alanından Köy Enstitüleri olmak üzere, Tarımsal kalkınmada Toprak Mahsulleri Ofisi, Ziraî Donatım Kurumu, Et ve Balık Kurumu, Süt Endüstri Kurumu, Devlet Üretme Çiftlikleri, Çay-Kur, Fiskobirlik, Ziraat Odaları ve Kooperatif Birlikleri ile başlatılan kalkınma hamlesi, Türkiye'yi dünyanın kendi kendisine yeten 7 ülkesinden biri haline getirdi.

Çöküş, Demokrat Parti İle Başladı

1950' yılından başlayan Demokrat Parti iktidarı ile başlayan süreç genç cumhuriyetin benimsediği kalkınma modelinin terkedilmesi, bunun yerine dışa bağımlı politikalar ve üretim modeli benimsemesi genç cumhuriyeti adım adım geriletirerek bu günlere getirdi. Başta "Tarım ve Hayvancılık" olmak üzere ithalata yönelen Türkiye gıda güvenliği konusunda ağır metaller ve aşırı ilaç kullanımından kaynaklı tarımsal ve hayvansal gıdaların denetlenemediği, bu yolla başta kanser gibi çeşitli hastalıklar yoğun olarak artış oldu. Tarım ve Kooperatifler konusu üzerine kitapları ve makaleleri olan Gaziantep Üniversitesi Öğretim Üyesi Uygur Yıldırım ile "Kooperatifler ve Tarımsal Üretim" konusunu konuştuk. **Devamı: Say: 10'da**

sahinkucuk@hotmail.com.tr

Şahin Küçük

Güvenli Gıda

Bilim ve teknoloji tartışmalarını için uzmanlarına bırakalım. Onlar bu alana hakim oldukları için biz kenarda duralım. Lakin her şey bilim ve teknoloji değil. Bunun haricinde yaşamın başka vazgeçilmezleri de var. Sağlıklı beslenme ve gıdaya sınırsız ve güven içinde erişim imkânları gibi. Bilimi ve teknolojiyi kullanmadan yaşama imkânı olabilir, ama beslenmeden yaşamak imkânsız. Hele hele sağlıklı beslenme konusuna gelince bunun çerçevesi daha teferruatlı. Basit gibi gördüğümüz beslenme, sağlıklı ve güvenli gıdaya erişim konusu günümüzün en can alıcı konusu. Çok kısa bir geçmişte, nüfusunun %80'i tarıma dayalı köy ortamında olan ülkemiz, şimdi tam tersine dönerek, %20'si köyde kalan yaşlı kuşaklar var. Geçimini doğal tarım ve hayvancılıktan sağlayanlar tarım tekelinin karşısında toz duman haldeler. Aile tarımı ile ayakta kalıp geçim sağlama derdinde olan çiftçiler, ürettiklerini maliyetine bile satamazken, tüketici kesim, tarlada 1 liradan alıcı bulamayan ürünün pazardan 6 liraya almak zorunda kalıyor. Dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen, nasıl üretildiği belli olmayan gıdaları konuşmamıza gerek bile yok.

Gıda Tekelleri ile İlaç Tekelleri

Her şeyin para üzerinden kıymet gördüğü bu dünya, gıda tekelileri ile ilaç tekelilerini aynı çizgide buluşturdu. Bir yanda dünya devi gıda tekelileri hibrit tohumlarından, aşırı gübre (Azot) ilaç ve ağır metal, yüksek doz yükleyerek ürettikleri GDO'lu (Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar) tahıl, hububat, sebze ve meyveleri pazara sürüyorlar. Hangi şartlarda üretildiği asla bilinmeyen, adına "Gıda" dediğimiz bu şeyler toplumun neredeyse tamamını etkisi altına alıyor. Önce parasını, daha sonra da sağlığını kaybeden bu insanlar çaresiz olarak eski sağlığını kazanmak için ilaç sektörünün kucagina itiliyor. Anlattığım bu hikaye hepimizin başında olan şeyler. Evinde, çantasında, dolabında ilaç olmayan kimse kalmadı. Bir iki yaşında yeni doğmuş bebekler bile ilaçlara bağımlı yaşar hale geldiler. Şuraya varmak istiyorum. Teknoloji ne kadar gelişirse gelişsin, İnsan sağlığını kaybettikten sonra gözü hiç bir şeyi görmüyor. Bilimi ve teknolojiyi reddetmiyorum ama, sağlıklı ve güvenli gıdalara erişmek için ne yapabiliriz, bana onu söyleyin?

Yüzlerce Kişi Buluştu

Yeni yıl Kutlaması Gibi

Palha (Çakmakdüzü) Köyü Derneği'nin düzenlediği "Birlik ve Beraberlik Gecesi" 28 Aralık Cumartesi Günü LİONEL HOTEL'de yapıldı. Sunuculuğunu İlknur Kaplan'ın yaptığı gecenin açılış konuşmasını Çakmakdüzü Köyü Derneği Başkanı Ali Haydar Aslantepe yaptı. Aslantepe birlik, beraberlik ve dayanışma mesajı verdi. Geceye, CHP İstanbul Milletvekili Ali Şeker, İBB Meclis Üyesi Gülsüm Polat, CHP Bahçelievler İlçe Başkanı Özgür Çelik, DKD Başkanı Cafer Yıldız, katıldı.

Devamı: Say: 9'da

Alevilerde Şifa Kültürü

Anadoluda Şifalı Yerler, Ziyaretler

Yrd. Doç. Dr. Gül Kızılca Yürür'ün bu sene içinde basılan ve çok kısa bir zamanda baskısı tükenen, Otonom Yayınları'ndan çıkmış, Dersim Alevileri'nde İyileştirme Geleneği isimli kitabı Dersim coğrafyasında bu alanda yapılmış önemli çaba ve çalışmalardan birisi.

Kendisiyle Can Tv.'de konu ve kitabıyla ilgili bir görüşme yaptığım ve 17 Kasım'da da evinde konuyla ilgili muhabbet ettiğim Kızılca Hoca, konuya aynı zamanda yerelden evrensel boyuta, çok yönlü bakan bir isim(Ayhan Aydın) **Devamı: Say: 4'de**

YAZARLAR

Ali Ekber
Yıldırım 6'da

Turan
ESER

Ayhan
AYDIN 4'de

Şahin
KÜÇÜK 1'de

Saadet
BAYAR 3'de

Süleyman
ZAMAN 7'de

İsmail
ÇINAR 8'de

İsmail
METİN

Y. Kemal
BAYAR 3'de

DİVRİĞİ GAZETESİ
divrigigazetesi@gmail.com

0532 327 19 58
POSTA ÇEKİ HESABI
Sadet Bayar: 09548784

PROFESYONEL ÇÖZÜMLER...

KABLO İMALAT SAN. DİŞ. TİC. VE PAZARLAMA A.Ş.

Muhakkık - Çelik Yemeciler Mahallesi, Organize Sanayi Bölgesi, 2. Etage, 34090 Etiler, Beşiktaş/İstanbul 34090

Tel: +90 212 251 40 80 / Faks: +90 212 251 40 80

Kabloluk - Yemeciler Mahallesi, 2. Etage, No: 31, Etiler / Beşiktaş - İstanbul T: +90 212 624 38 96 - F: +90 212 624 38 94

İADE
ADRESİ

Eskişehir Mah. Dericiler Sok.
No: 22/7 Şişli-İstanbul

Lezzet ustalığında
30 yılı aşkın tecrübe

"%100 Dana eti ile hazırlanan Anadolu'nun lezzetli et yemeklerini, geleneksel yöntemler ve eşsiz bir sunum ile beklentilerinizin ötesine taşıyoruz."

keyveni
Kurumsal Hazır Yemek

Keyvenicatering keyveniyemek keyveni

www.keyveni.com.tr

Can dostlar da güvende

**BEŞİKTAŞ'TA
SOKAKTA YAŞAYAN
CAN DOSTLARI DA
GÜVENDE!**

Beşiktaş Belediyesi soğuk hava ve kar yağışının iyice kendini hissettirdiği bu günlerde sokakta yaşayan hayvanları da unutmadı. Veteriner İşleri Müdürlüğü'ne bağlı ekipler hayvanlara mama desteği

Beşiktaş Belediyesi, vatandaşların mağdur olmaması için 44 araç ve 180 personelle sahada olan karla mücadele ekipleri dışında, Veteriner İşleri Müdürlüğü'ne bağlı ekipler de Sokak Hayvanları Ambulansı'yla Beşiktaş'ın

tüm noktalarında kedi ve köpeklerle buluşarak onlara mama desteğinde bulunuyor. Sağlık sorunları olan hayvanlarla da yakından ilgilenen ekipler 'Mobivet' aracıyla anında hayvanların tedavilerini gerçekleştiriyor.

sağlarken, rutin sağlık kontrollerini de hayvan ambulansı ile anında gerçekleştiriyor. İstanbul'u etkisi altına alan kar yağışı ve soğuk hava sonrası Beşiktaş Belediyesi ekipleri, hem vatandaşların hem de sokakta

yaşayan hayvanların ihtiyaçlarına koşuyor. Vatandaşların mağdur olmaması için 44 araç ve 180 personelle sahada olan karla mücadele ekipleri dışında, Veteriner İşleri Müdürlüğü'ne bağlı ekipler de Sokak Hayvanları

Ambulansı'yla Beşiktaş'ın tüm noktalarında kedi ve köpeklerle buluşarak onlara mama desteğinde bulunuyor. Sağlık sorunları olan hayvanlarla da yakından ilgilenen ekipler 'Mobivet' aracıyla anında hayvanların tedavilerini

gerçekleştiriyor. Beşiktaş Belediye Başkanı Rıza Akpolat da sosyal medya hesabından bu konuyla ilgili açıklamalarda bulundu.

Akpolat: "Soğuk kış günlerinde,

Beşiktaş'ta sokaklarımızı paylaştığımız can dostlarımızın da ihtiyaçlarını karşılamak için seferber oluyoruz. Desteğimize ihtiyaç duyan sokak hayvanları için sizler de Belediyemizle iletişime geçebilirsiniz" dedi.

hayata lezzet katan tat...

Türkiye'nin tadı, Türkiye'nin baharatı...

Katkısız & Doğal

Katkısız & Doğal

www.bagdatbaharat.com.tr

Bahçeşehir Temizlik

Her yer misss...

0 212 924 88 68
0 539 721 41 83
0 554 581 83 03

WhatsApp
0 531 624 83 35

www.bahcesehirtemizlik.com

Engelsiz, güçlü ve yeşil

Avcılar'a 'Güçlü ve Yeşil' Belediye Binası Geliyor Avcılar Belediyesi'nden depreme dayanıklı, yeşil enerjili belediye binası kararı Avcılar Belediye Başkanı Av. Turan Hançerli, Avcılar Belediyesi'nin Şubat ayındaki ikinci meclis toplantısında, mevcut belediye binası yerine depreme dayanıklı ve yeşil bir belediye binası inşa edileceğini söyledi. Uzun yıllardır Marmara Caddesi'nde hizmet veren belediye binası; engelsiz, yeşil enerjili, çevre dostu olarak tasarlanarak yeniden inşa edilecek. Avcılar Belediye Başkanı Av. Turan Hançerli başkanlığında gerçekleşen meclis toplantısında, mevcut belediye binasının yıkılması ve inşaat süresince hizmet vermek üzere Ambarlı Mahallesi'nde bulunan belediyeye ait olan 'Olgun Yaş Yaşam Merkezi' binasına taşınması kararlaştırıldı. Yeni binanın yapımının yaklaşık 2 yılda bitmesini hedeflediklerini belirten Başkan Hançerli, "9 ve üzeri depreme de dayanacak bir belediye binasına sahip olmak için geçici olarak taşınıyoruz. En kısa zamanda da inşallah geri geleceğiz" şeklinde konuştu. "Belediye binası hasarlı değil" 26 Eylül'de meydana gelen 5.8 büyüklüğündeki depremin ardından belediye binasının hasar aldığı yönünde çıkan haberlere değinen Hançerli, taşınma nedenini şöyle açıkladı: "Buradan niye taşınıyoruz? Bu konuda da bazı bilgi eksiklikleri ya da spekülasyonlar var. Bu binamız 26 Eylül'deki 5.8 büyüklüğünde gerçekleşen Silivri depreminde hasar almadı. Hasarlı değil binamız. Binamız çürük de değil. 99 depremi sonrasında güçlendirilmiş bir bina. Fakat belediye binası öyle bir bina olmalı ki bir deprem anında aktif hizmet verebilmeli.

Avcılar Belediye Başkanı Av. Turan Hançerli, Avcılar Belediyesi'nin Şubat ayındaki ikinci meclis toplantısında, mevcut belediye binası yerine depreme dayanıklı ve yeşil bir belediye binası inşa edileceğini söyledi. Uzun yıllardır Marmara Caddesi'nde hizmet veren belediye binası; engelsiz, yeşil enerjili, çevre dostu olarak tasarlanarak yeniden inşa edilecek. En kısa zamanda da inşallah geri geleceğiz" şeklinde konuştu. "Belediye binası hasarlı değil" dedi.

Belediye çalışanları asla kaygı duymadan, korkmadan çalışmalarına devam etmeli. Çünkü afet durumunda ve afet sonrasında, deprem durumunda ve deprem sonrasında da belediyemizin çalışmalarına Avcılar

mümkünse deprem izolatörlü, 9 ve üzeri depreme de dayanacak bir belediye binasına sahip olmak için geçici olarak taşınıyoruz. En kısa zamanda da inşallah geri geleceğiz" dedi. "Olgun Yaş Yaşam

zaten çok sınırlı sayıda kişi vardı ve o sınırlı sayıdaki kişilerin barınacağı yerden daha fazlası ayrı bir bölüm olarak orada var. O bölümü o şirket işletmeye devam ediyor. Dolayısıyla hiçbir hizmet alan kişi mağdur edilmeden belediyemize

halkının ihtiyaçları var." Yeşil enerjili, çevre dostu, deprem izolatörlü belediye binası Deprem anında bile kaygı duymadan korkmadan çalışılabilecek bir bina inşa etmeyi hedeflediklerini ifade eden Başkan Hançerli; "Yeşil enerjili, çevre dostu, çevreye duyarlı ve

Merkezi'nde hizmet alan hiçbir kimse mağdur edilmedi" Olgun Yaş Yaşam Merkezi bizden önce kiraya verilmişti. Biz merkezin 2/3' ünü iade aldık. Yani kira sözleşmesini güncelledik. Belediyemiz artık burayla ilgili bir tasarrufta bulunabilecek. Uzun süredir

yeniden kazandırıldı burası. Deprem gibi olağanüstü bir dönem olması sebebi ile yeni bir yere ihtiyaç duyduk. Burada büyük tadilatlar yapmadan, yani Olgun Yaş Yaşam Merkezi olma özelliğini kaybetmeyecek şekilde geçici olarak oraya taşınıyoruz.

Haber: Divriği Gazetesi

Gerçeğe Hû

Yahya Kemal Bayar

divrigigazetesi@gmail.com

Divriği Kültür Derneği

"Aslanlar kendi hikayelerini yazmadıkça, avcılarının hikayelerini dinlemek zorundayız" Afrika Atasözü

Çok kısa bir girişten sonra önceki yazılarımıza kaldığımız yerden devam edebiliriz? Bu yazılarımıza bir manada dizi yazı demek de gerekebilir. 1952 yılında kurulan, Divriği Kültür Derneği 1977 - 78 yılında kurucu iradenin bir şekilde tasfiye edilmesinden ardından yaklaşık 3 yıl sonra 12 Eylül 1980 Faşist Darbesi ile kapatıldı, 1984 yılında ise yeniden açıldı. Bu yazılarımıza ağırlıklı olarak 12 Eylül öncesi 3 yıllık bir zaman dilimini kayıt altına alıyoruz. Esas itibarıyla, DKD'nin yarım yüzyılı aşan gerçek tarihini bir bütün olarak yazmak gerekir. Bizim bu yazdıklarımıza menfi ya da müsvet manada yaklaşımlar olacak, buna saygı duyacağız. Her ne kadar DKD temel konumuz olsa da tabiatıyla Türkiye'nin küçük bir siyasi kesitine şahitlik ediyoruz. Neden böyle bir konuyu yazmak istediğimizi bir kez daha izah edelim? Hiç kuşkusuz adıyla sanıyla yerel bir hemşeri derneğinden bahsediyoruz. Tüzüğünde kuruluş ve amaçları belli olan bir dernekten bahsediyoruz. Türkiye genelinde DKD'yi "sol çevrelerde" bu kadar tanınır kılan sebepler, gerekçeler neydi? DKD'nin geçmişinde elle tutulur gözle görüldür başarı hikâyesi var mıydı? Bu soruya cevap arıyoruz? Bugün adı sanı duyulmаса da, o günlerde DKD'nin siyasi ikizi gibi sayılan başka bir yerel dernek de, "Şavşat Derneği" idi, onu da buradan anmış olalım.

1980 yılının Nisan veya Mayıs ayları idi;

Adını şimdi hatırlayamadığım, ancak soyadı "Balamber" olan orta yaşlı kişi Divriği Kültür Derneği'nin başkanı idi. Derneğe çok sık gitmeme rağmen kendisini hiç görmedim. Derneğin başkanı olduğu için adını duyuyordum sadece. Kısa bir süre başkanlık yaptıktan sonra istifa etti. Onun yerine Ali Haydar Köseoğlu başkan oldu. Bu başkanlık konusu, kongreye gitmeden yönetim kurulu kararıyla olduğunu tahmin ediyorum. Sayın Köseoğlu'nu bir kaç kez dernekte gördüğümü hatırlıyorum. Derneğin üst katında İlerici Deri İş Sendikası vardı. O yıllarda sendikanın başkanlığını Kenan Budak yapıyordu. Bir dönem DİSK Başkanlığı yapan Rıdvan Budak'ın kardeşi olduğunu sanıyorum. Veyahut yakın akrabası da olabilir. Budak 12 Eylül Darbesi'nden 3-4 ay sonra Zeytinburnu'nda kimlik kontrolü sırasında darbeciler tarafından sorgusuz sualsiz sokak ortasında genç yaşında infaz edildi. Kenan Budak çok genç ve yakışıklı bir kişi idi. Giyimine kuşamına çok özen gösterirdi. Sendikaya zaman zaman çok kalabalık işçi çevreleri ve DİSK'e bağlı bazı sendika başkanları sık sık gelir giderlerdi. Yeraltı Maden İş Sendikası Başkanı Çetin Uygur ve Devrimci Sağlık İş Sendikası Başkanı Doğan Halis'i o yıllarda tanıma fırsatım olmuştu. Yine bu sendikaya, dönemin DİSK Başkanlarından Kemal Türkler ve Kemal Nebioğlu da gelip giderlerdi. Faşistler, 1980 yılının yaz aylarında Kemal Türkler'i Merter'deki evinin önünde pusuya düşürerek öldürmüştü. Kemal Türkler için Aksaray Vatan Caddesi'nde çok kalabalık bir cenaze töreni düzenlenmiş, Topkapı Kozlu Mezarlığı'nda toprağa verilmişti. Türklerin cenaze törenine başta DİSK olmak üzere çok yoğun bir işçi kesimi ile sosyalist sol örgütlerin hemen hemen tamamı bu cenaze törenine katılmış pankartlarını açmışlardı. Kalabalık o kadar fazlaydı ki, kortejin bir ucu Topkapı Mezarlığı'nda olmasına rağmen bir ucu Aksaray'dan yeni yürümeye başlamıştı. Cenaze töreninin ardından sol örgütler kendi gruplarına devrim andı içirmişti. Herhangi bir olumsuzluk olmadan Kemal Türkler Topkapı Kozlu Mezarlığı'nda toprağa verildi. 12 Eylül Faşist Darbesine bir kaç ay kalmışken Türkiye'nin siyasi ortamı neyse Divriği Kültür Derneği'nin siyasi ortamı da öyleydi. Sol siyasi örgütlere mensup kişiler gün boyunca derneğe gelecek vakit geçirir, yarın devrim olacaktı gibi kendi aralarında sert siyasi tartışmalar yaparlardı. Bu tartışmaların boyutları öyle bir ileri giderdi ki, sanki devrim olacak ta, diğer sol örgüt bu devrime mani oluyor gibi görüntü olurdu. Bu sol sosyalist örgütler kendi aralarında ortak dayanışma ve ortak mücadele eden çok, birbirlerine karşı küçültücü aşağılayıcı sıfatlar "Askıcı, Oportunist, Revizyonist, Ortayolcu, Goşist, ocu, bucu, şucu" gibi cümleler kurlarlardı. Daha önceki yazılarımda da çok kısa ifade etmiştim. Sol örgütler birbirlerine karşı öyle karışt ve sert tutum alıyordu ki, en küçük konu bile bir anda büyük bütün Türkiye ye yayılır, aylarca gündem olurdu. Duvarlara yazı yazmak bile bazen örgütler arası silahlı çatışmalara kadar ilerlerdi. Sendikalar, dernekler, mahalleler, sokaklar, üniversiteler, neredeyse iler ve ilçelere kadar hayatın tamamı siyasi olarak ayrılmış vaziyette idi. Aksaray devrimcilerin kontrolü altında iken, yanı başındaki Fatih ülkücülerin ve İslamcılarının kalesi konumundaydı. Devrimciler mümkün olduğunca Fatih'e gitmez, ülkücüler de Aksaray'a gelmezdi. O yıllarda Devrimci Yol Grubunca çıkarılan Demokrat Gazetesi'nin muhabiri Recai Ünal Fatih'te öldürülmüştü. Keza öğrenci yurtları bile "sağ-sol" kesim arasında bölünmüştü. ÖDÜT ve öğrenci yurdu sol örgütlerin hakimiyetinde iken, İstanbul Cevizlibağ'daki Atatürk Öğrenci Yurdu sağcılarının denetiminde idi. Küçük bir örnek te Divriği'den verelim. İstanbul'da yaşanan siyasi kampaşma neyse Divriği'de tıpkı oydu. Divriği Çarşısı, Divriği esnafı, kahveler, lokaller sol ve sağ kesim arasında ayrılmış vaziyette idi. Alışveriş yapacak kişiler karşı tarafın dükkanına gitmemeye gayret ederdi. Tarihe "Divriği Olayları" olarak geçen yaşamın bir gerçeği de sırası geldiği zaman yazmadan geçmeyeceğimi ifade etmek isterim. Divriği'den devam edelim; Erzurum ve Kars tarafında Doğu Ekspresi ile İstanbul'a giden yolcuların ülkücü ve sağcı olanları, "nasıl ve hangi kriterle göre belirleniyor bilemeyiz" Divriği Tren İstasyonu'nda iyi bir dövüldükten sonra yollarına devam ederlerdi. Kangal ve Yozgat Tren İstasyonu'nda ise aynı uygulama bu sefer sol kesime uygulanırdı. Solcular bu iki istasyondan nasıl geçeceğini kara kara düşünürdü. Esas itibarıyla kimin solcu, kimin sağcı olduğu belli değildi ama, bölgeler siyasi olarak ayrıştığı için, kimliğin kaderin oluyordu desek yeridir.

Divriği Kültür Derneği o zamanlar, siyasi eğilim olarak Devrimci Yol Örgütü yanlısı gibi görünüyordu. Siyasi taraklarda bezi olan herkes, hatta Türkiye'nin her yerinde DKD solun kalesi gözüyle bakılırdı. Esas itibarıyla bu siyasi kimliği DKD yönetimi kendi isteğiyle kazanmıştı zaten. Bugün bile DKD'yi 1952 yılında kuranları "sağcı-ülkücü-faşist" gibi yansıtarak, "derneği ele geçirdik" gibi cümleleri çokça duymuşluğumuz vardır.

Yazının girişinde "Aslanlar kendi hikayelerini yazmadıkça, avcılarının hikayelerini dinlemek zorundayız" dedik. Bizim açımızdan DKD'nin tarihini, sol mahallede bu kadar tanınır olmasını bir başarı hikayesi yaratmalarından öte, solun tarihi ile kendilerini özdeş kılmalarından kaynaklandığı kanaatindeyim. Bugün bile sosyalist solun bütün gruplarının konuştuğu, anlattığı, yazdığı çizdiği, yegane şey, nasıl bir gelecek tasavvurundan çok, 1980 öncesi yaşadıkları "Şanlı Tarih" değil mi? İşte o sol, 1980 12 Eylül Faşist Darbesi'nden hemen önce sosyalizmin kurulması an meselesi diye tartışırken, darbeden hemen sonra, yerle yeksan olmamış mıydı? Aradan tam kırk yıl geçmişken, bugün bile, bütün başarısızlığını, bütün beceriksizliğini, bütün çaresizliğini 12 Eylül Faşist Darbesi'ne bağlamıyor mu? Bu sol geleceği değil, geçmişini konuşuyor mu? İşte Divriği Kültür Derneği'ni sol mahallede tanınır kılan şey başarı hikayesi değil, kendisini solun tarihi ile özdeştişmesidir?

ACI KAYIBIMIZ

16 Subat 2020

Ailemizin Paşası,
kardeşimiz
canımız canânımız

Ali Paşa Küçük

çok derin bir acı bırakarak genç yaşta ani bir kalp krizi neticesi aramızdan ayrıldı. Seni hiç unutmayacağız.

**Şahin Küçük, Hüseyin Küçük
Mehmet Küçük, Kenan Küçük**

ACI KAYIBIMIZ

Divriği Gazetesi'nin önceki yazarlarından
Sayın Haydar Yalçın'ın oğlu

CENK YALÇIN'ı

çok genç yaşta kaybettik. Yalçın Ailesine ve akrabalarına sabır ve başsağlığı dileriz.

Divriği
GAZETESİ

Alevilerde kutsal yerler

Yrd. Doç. Dr. Gül Kızılca Yürür ile ANADOLU'DA, DERSİM ALEVİLERİNDE ŞİFA KÜLTÜRÜRÜNÜN İZİNDE

AYHAN AYDIN

Bizleri karamsarlıklardan çıkarıp, geleceğin güzel aydınlık günlerini muştulayan; bir hayal ülkesine götüren anlatı geleneği ve sözlü kültür ürünlerimiz; menkıbelerimiz, öykülerimiz, şiirlerimiz, masallarımız, destanlarımız ruhumuzu besleyen ana gıdalarımızdır. Çok güzel bir coğrafyanın insanlarıyız. Aynı zamanda biz, geleneği her boyutuyla yaşayan ve yaşatan bir toplumuz. Bir bütünlükte şunu rahatlıkla söyleyebiliriz; Anadolu'da yaşayan Türkler, Kürtler, Ermeniler, Rumlar ve hepsi Aleviler, Sünniler, Ortodokslar, Katolikler, Ezidiler, Süryaniler... Bu coğrafyadaki tüm inançlar her türlü geleneği aktarma peşindeler. Bizim bir de sağlıkla ilgili geleneklerimiz vardır. Hani başımız ağrıdığı zaman hemen ilaca koşarsız şimdi. Eskiden bir derde, “ne iyi gelir?” dendiği zaman mutlaka büyüklerimizin kendilerince bunlara bir çareleri, bizi kurtaracak formülleri vardı. “Şu bitki bu derde iyi gelir, şunu şöyle yaparsan iyi olursun.” derlerdi ve derler. Dolayısıyla halkın bilincinde bir iyileştirme kültürü vardır. Hani şifa, diyoruz; bugünün sözde şifa dağıtıcısı “yaşam koçları” dışında gerçekten de, şifa dağıtan yerler, bitkiler, mekânlar, insanlar vardır ya... İnsanoğludur bu acıdan kurtulmak, mutluluğunu sürdürmek ister. Bundan doğalı var mı? Karlı, boranlı dağlar içerisinde Anadolu insanı da, yüzyıllar boyunca işte, imkânsızlıklar içinde bunun çaresini aramış, geleneksel tıp diyebileceğimiz yol ve yöntemlerle bir umudun peşinden gitmişler ve kendilerince bu güzellikleri yaratmışlardır. Sağlık gibisi var mı? Olmaya cihanda bir nefes sıhhat gibi, demiş atalarımız... Yani konu geleneksel tıp, sağaltma kültürü. Hem tıpcı, hem tarihçi, hem antropolog kimliğine sahip değerli bir araştırmacı – yazar hocamız olan Yrd. Doç. Dr. Gül Kızılca Yürür'ün bu sene içinde basılan ve çok kısa bir zamanda baskısı tükenen, Otonom Yayınları'ndan çıkmış, Dersim Alevileri'nde iyileştirme Geleneği isimli kitabı Dersim coğrafyasında bu alanda yapılmış önemli çaba ve çalışmalardan birisi. Kendisiyle Can Tv.'de konu ve kitabıyla ilgili bir görüşme yaptığım ve 17 Kasım'da da evinde konuyla ilgili muhabbet ettiğim Kızılca Hoca, konuya aynı zamanda yerelden evrensel boyuta, çok yönlü bakan bir isim. Söyleşimizden, kendisiyle ayrıca yaptığımız görüşmelerimizden ve alıntı yaptığımız kitabından çıkan sonuca göre, yaralı bir coğrafyada yaşayan Dersim halkı; tarihin her döneminde her türlü derdine kendisi derman aramak zorunda kalmış, her arayış çabası onu biraz daha doğaya, biraz daha saflığa ve öze yaklaştırmış, bu çaba onun kimliğini oluşturan ana yapı taşlarından birisi olmuştur.

Kitabının Giriş bölümünde Yürür hoca şunları söylüyor: “Bu kitap, Dersim'de (Désim) modern tıp doktorları, hastaneleri, ilaçları yaygınlaşmadan önce ve hastalıklarda esas başvuru olan sistem henüz modern tıp değilken, yani neredeyse 1970'lere kadar, Dersimlilerin hastaları tedavi eden kişilerle, yerlerle, nesnelerle kurduğu ilişkiyi kavrama ve tedavi esnasında yaşanan etkileşimi tarif etme girişimi olarak

Anadolu'da yaşayan Türkler, Kürtler, Ermeniler, Rumlar ve hepsi Aleviler, Sünniler, Ortodokslar, Katolikler, Ezidiler, Süryaniler... Bu coğrafyadaki tüm inançlar her türlü geleneği aktarma peşindeler. Bizim bir de sağlıkla ilgili geleneklerimiz vardır. Hani başımız ağrıdığı zaman hemen ilaca koşarsız şimdi. Eskiden bir derde, “ne iyi gelir?” dendiği zaman mutlaka büyüklerimizin kendilerince bunlara bir çareleri, bizi kurtaracak formülleri vardı. “Şu bitki bu derde iyi gelir, şunu şöyle yaparsan iyi olursun.” derlerdi

özetlenebilir. Dersim'deki teşhis ve tedavi yöntemleri nasıl bir beden fikri üzerine inşa ediliyordu? Doğum ve ölüm nasıl açıklanıyordu? Hasalıklar ve ilişme nasıl anlatılıyordu? Bu sorulara cevap veren hikâyeler aktarılırken, derleyenlerin yorumlarından veya eskiyle yeni kıyaslamaktan ziyade, hikâyeleri önemsedik. (Sayfa: 13) Dersim'in iyileştirme geleneği, modern tıp gibi, yazılı kaynaklarda biriken, temel beden ve hastalık anlayışı sistemli bir külliyatlı aktarılan bir disiplin değildir. Beden ve hastalık teorisi, iyileşme anlatılarının ve Alevi (Raa Haqi) inancının temel varlık kavramlarının içinde gizlidir. Bu nedenle, bu çalışmada ağırlıklı olarak bunlara odaklandık. Dersim Alevilerinin hastalık ve iyileşme anlatılarında, “bedenlerin oluş çizgilerini” anlatıcıların hastalık deneyimlerinden çıkardığı dersler yoluyla talip ettik. Dedelerin ve pirlerin, bedenin ve varlığın oluşmasına, bedenin varlıktaki eylemlerine, ilişkilerine dair kuramlarına yoğunlaştık. (Sayfa: 17) Dersim toplumunun bireyleri, yaşadıkları kuvvetli korku ve acı deneyimini nasıl hatırlamış, nasıl bu sarsıntıyla başa çıkmıştır? Belirgin bir şekilde, bunun bir yolu, anlatmak ve yas tutmak olmuştur. '38 olaylarının tarihi ayrıntılarının kaydını tutan, kişisel acıyı ve kayıpları anlatan çok sayıda ağıt var. '38 ağıtları, birer tarihi arşivin ötesinde, çünkü her söyleyen, onlara kendi hikâyesini, kendi acısını ekleyebilmektedir. Ağıtlar, içi doldurulabilecek bir biçim sunmakta. Aynı ritim ve tema doğrultusunda geliştirilen, çok sayıda örnekleri bulunmakta. (Sayfa: 31)

Söyleşi Yollar... Geçmişte dervişler de yola çıkmıştı ve kendi inançlarını, kültürlerini yollar boyunca aramışlardı, Kalenderiler gibi... Bununla beraber ne yapmıştık? Yollarda kültürümüzü bulduk,

yollarda derdimizi bulduk, yollarda derdimizin dermanını aradık. Yollar olmazsa olmazımız. Ta Antik çağlardan beri ticaret yolları var, ulaşım yolları var, askeri yolları var. Son yüzyılda tabii ki teknoloji devrimi yaşandı. Ama sanılıyor ki, son yüzyıl da her şey oldubitti. Hâlbuki binlerce yıldan beri yollar var. İnsanların arayışları hep devam ediyor. İnsanlar birbirine ulaşıyor. İnsanlar birbirine bilgi aktarıyorlar, kültür taşıyorlar. Uygarlıkların olmazsa olmazı belki de uygarlıkları var eden yollar. Evet, yollar, bildiğimiz yollar.

- Yol size neyi ifade ediyor, Hocam? Acaba her şeyin başlangıcı yol muydu?

Herhalde öyledir. Yani, hani mesela Göbeklitepe'ye gidiyoruz. Göbeklitepe'nin bir merkez olduğu söyleniyor. İnsanlar henüz yerleşik hayata geçmemiş ama farklı rotalardan her sene orada buluşup ritüellerini gerçekleştiriyorlar. Yani yollar birleştiren bir şey. Yollar karşılaştığımız yerlere gidiyorlar. Ve karşılaştığımız yerlerde de süreklilik varsa bilgi birikiyor. Bu yüzden mesela iyileştirme açısından yolları anlamamız temel bir öneme sahip çünkü iyileştirme bilgisi insanların çok kıymetli bir bilgisi. Çünkü dediğimiz gibi acıları dindiriyor. Ve iyileştirme bilgisi yollar üstünden yayılıyor. Nasıl, işte tüccarlar yoluyla, hac yolları yoluyla, ordular yoluyla ve dervişler yoluyla eskiden. O yüzden hani zaten bunu ben söylemiyorum. Pek çok araştırmacı, profesör diyor ki dergâhlar ve yollar arasında bir ilişki var. Belki daha eskiye gidersek tapınaklarla yollar arasında bir ilişki var. Yani, hani mesela İngiliz Arkeolog Ramsay, gelip Anadolu'daki Roma yollarını inceliyor ve orada tespit ediyor ki önemli tapınaklar arasında yollar var. Ve bu yoldan giden bir tüccar mesela, tapınağa uğradığı zaman burada sağlık hizmetleri de alıyor ve belki de ne yapıyor? O tapındaki bazı

insanlarda yola çıkıyorlar ve bir sonraki tapınağa gidiyorlar. Ve bu arada bitkiler, işte bilgiler, yöntemler de değiş tokuş edilmiş oluyor. Birbirlerinden öğreniyorlar. Mesela Dersim'de dağlar üstünden aşiretlerin kullandığı çok çeşitli yollar var. Geç dönemde yani on yedinci yüzyıldan itibaren kaçakçılık yolları var. Ve hani devletin her zaman ful kontrolünü elinde tutamadığı çok eski yollar var. Ve zannediyorum mesela Dersim örneğinde şunu diyebiliriz, pek çok ocak merkezi, aslında çok çok eski zamanlardan beri belki de bir tapınak merkezi idi ve burada iyileştirme de yapılıyordu. Çünkü Dersim ocaklarının hepsinde iyileştirme var. Yani hangi ocak... Evet. Hepsinde iyileştirme işlemi var. Bazılarında daha yoğun var. Mesela Kudanlarda çok var iyileştirme ama daha kerametle iyileştirme. Süleyman kolundaki bu Süleyman kolunun bir ebci var. Bunlarda baya bitki bilgisi ve cerrahlık daha fazla nefesle beraber. Yani Sarı Saltuklar'da belli hastalıklarda müdahale kerameti var ve bitki kullanmayı biliyorlar. İşte Ovacık'ta mesela sular da kullanılıyor. Hayvani ve madeni bir takım droglar biliniyor ocaklar tarafından. Anladığımız kadarıyla bazı hikâyelerden bu bilgi çok uzaklardan da geliyor olabiliyor. Mesela hani ben Bergama'daki iki yılanın süt içtiği bir sütunun üstünde bir kase kabartması var. Çok benzer bir hikâyeyi biz Ovacık'taki bir ocakta dinleyebiliyoruz. Yani iki yılanın bir süte zehrini akıtması, ölümcül bir hastanın bunu içip iyileşmesi falan. Yani özellikle hikâyeler yoluyla anlıyoruz ki burada bir ağ var. Bir bilgi ağı var çok uzaklardan oradan oraya akan bir bilgi söz konusu. Ve bunu uygulayan iyileştiriciler söz konusu ve soy içinde öğreniyorlar.

- Şimdi, Dersim coğrafyası, Doğu Anadolu ama Anadolu'nun her yanı öyle, Anadolu yaralı bir coğrafya yani.

Çok zengin hocam işte, talihsizliği hep biliyoruz ya, petrolün varsa acı çekersin, onun gibi. Doğu Anadolu'da da madenler var biliyorsunuz. Eskiden beri yani, antik çağdan öncesinde de, prehistorik dönemde obsidyen kullanılıyor. Obsidyen Bingöl'de var. Yani evet Orta Anadolu'da da var ama Bingöl obsidyeni de çok kaliteli bir obsidyen hani değil mi? Filistin bile çıkıyor Bingöl obsidyeni. Belli ki bütün Akdeniz'i dolaşmış. Şimdi sonra ne var, demir var, değil mi? Mesela Divriği, demir madeni, dünyanın sanıyorum en önemli üçüncü demir madeni. Ergani var, yani Ergani tarihi madencilğin en başlarına giden bir bakır madeni. Gümüş var, gümüş hala mesela yani değil mi? Yani adını ondan alıyor. Yani Doğu Anadolu çok zengin hocam. Hani Datça'da Knidos'a giderseniz, bize anlatılan, Knidos'un dünyası adalardı deniyor. Yani o kendi başına bir dünyaydı. O, adalara bakıyordu. Esas anakara değil. Doğu Anadolu da bence, Doğu Anadolu'nun dünyası Kafkaslar ve Mezopotamya ve İrani coğrafya. Yani Doğu Anadolu, aslında tam da o insanların en zengin bilgi birikimlerinin merkezleri olan, Hindistan'a Çin'e kadar uzanan, dediğiniz gibi bir yollar ağının içinde. Ve niye çok önemli, çünkü madencilik yapılıyor burada. Madencilik ne demektir? Hani kimya ve simya demektir. Kimya da iyileştirmek demektir yani affedersiniz ama en çok. Simya da dönüşüm demektir. Hani dönüşüm nedir? İyileşmektir ya da hasta olmaktır. Yani insanın yaşadığı dönüşümler. Ve biz zaman içerisinde şunu anladık. Ocakların görevi zaten bu; Dönüştürmek.

Küstahlığımı hoş görün, Sünni arkadaşlar da hoş görsün ama bence hani Sünnilik ya da Ortodoks Hristiyanlık ya da Ortodoks Yahudilik daha çok cemaate odaklanıyor. Yani bir cemaatin birbirine destek olması, kardeşlik, birliktelik ki bu çok güzel. Ama Alevilik gibi ya da hatta Budizm gibi çeşitli akımlar, bunlar bireye odaklanıyor. Yani bireyi yetiştirmek için bütün cemaat seferber oluyor, iyi bir birey yetiştirmek. Ailenin amacı bu mesela. Yani temiz, bizi geleceğe taşıyacak iyi bir birey yetiştirelim, içindeki cevheri keşfetsin. Bu cevheri cemaate akıtsın. Yani biz her şeyimizi aman cemaat güçlü olsun, mukteditir olsun, diye yapmıyoruz. Bu cemaat güzel bir cevher yetiştirdi diye her şeyimizi harcıyoruz. Bunun için cem yapıyoruz ki orada kendini keşfetsin. Şimdi bu kendini keşfetmek bir dönüşümdür. Alevilikte dizim ilginç bulduğumuz, dönüşmek Alevilik için sadece ruhani bir değişim değil. Buna nereden varıyorum, bedensel bir dönüşümün de söz konusu olduğunu şuradan savunabiliyorum. Mesela Dersim'de gerçekten belli bir kapıdan geçen ki bu genelde Hızır'ın kapidir, bireyler safi cevher oluyorlar ve sır oluyorlar. Ve oradalar yani bana bunu bir dede söyledi. Düzgün Dede o dağın her zerresindedir. O dağ bazen altın gibi parlar, Düzgün orada. Yani Düzgün öyle bir bedensel değişim geçirdi ki bedeniyle beraber bütünleşti, o dağla. Düzgün'ü görün müyüz yine genç bir civan olarak atının üzerinde, evet görürüz. Ama Düzgün hem odur, hem odur, hem odur. Bu başka bir ontolojik durum. O dönüşümü yaşadık çünkü. Yani ben sadece kızılcaım. Başka bir şey değilim. Ama eğer bir ontolojik dönüşüm geçirip de bir Hızır'ın kapisinden geçmeyi başarsam başka ir sürü de şey olabilirim. Kartal olabilirim, efendim at olabilirim.

Öldüren Operasyon (II)

Röportaj:
Hatice Eroğlu Akdoğan

HAPİSHANELER TARİHİNDE FARKLI BİR YAPRAK OLARAK 19 ARALIK

Sanırım yaralılar arasındaydınız? Hem ölüm orucunda olanlar ve hem de yaralılar nasıl, hangi şartlarda korundu ya da korunabildi mi? R.Ö: Operasyon başladığında ölüm orucunda olan tutsaklar bir koğuştaki bir araya getirildi. Bu arada kadın koğuşunda kalan kadın tutsaklarda bir biçimde erkekler tarafına alınmıştı. Operasyonda kadın erkek birlikte direnildi. Operasyonda yaralılar olmaya başladığında bir koğuş revir haline getirildi. Sağlıkçı arkadaşlar (tutsaklar arasında tıp fakültesinde okuyanlar, hemşire olanlar vardı) yaralılarla ilgilenmeye başladılar. Kısıtlı koşullarda yapılan bu müdahaleler sayesinde birçok tutsak hayatta kalmıştır. İlk başlarda ölüm orucunda olanlarla, yaralılar korunmaya çalışılsa da, üçüncü ve dördüncü günde hapishanede tutsakların alanı daralıp hep bir arada olmak durumunda kalındığı için, yapılan saldırılarda diğer tutsaklarla aynı oranda ölüm orucunda olan ve yaralanan tutsalar da etkilendi. Direniş kırıldıktan sonra yaralı ya da ölüm orucunda olduğuna bakılmaksızın azgınca işkenceler yapıldı.

Hangi F tipi hapishanesine götürüldünüz? Nasıl düşünmüştünüz, nasıl bir ortamla karşılaştınız. Diğer hapishanelere götürülen arkadaşlarınızla haberleşme olanağınız oldu mu? R.Ö: Ümraniye Hapishanesi'ndeki bütün erkek tutsaklar Kandıra F Tipi Hapishanesi'ne götürüldü. Ümraniye'de ringlere bindirilirken, sevk anında, daha çok da F tipine konulurken çok ağır işkencelerden geçirildik. İşkencelerden sonra bir doktorun yanbaşında yapılan işkenceleri bilmesine rağmen sağlam raporunu vermesinin ardından hücrelere konulduk. Hücrelerde ilk üç gün havalandırma

“Operasyon başladığında ölüm orucunda olan tutsaklar bir koğuştaki bir araya getirildi. Bu arada kadın koğuşunda kalan kadın tutsaklarda bir biçimde erkekler tarafına alınmıştı. Operasyonda kadın erkek birlikte direnildi. Operasyonda yaralılar olmaya başladığında bir koğuş revir haline getirildi. Ümraniye Hapishanesi'ndeki bütün erkek tutsaklar Kandıra F Tipi Hapishanesi'ne götürüldü. Ümraniye'de ringlere bindirilirken, sevk anında, daha çok da F tipine konulurken çok ağır işkencelerden geçirildik. İşkencelerden sonra bir doktorun yanbaşında yapılan işkenceleri bilmesine rağmen sağlam raporunu vermesinin ardından hücrelere konulduk.”

Üçüncü gün havalandırmaya çıktığımızda ilk işimiz yan hücrelere seslenerek kimlerin olduğunu öğrenmek oldu. Sonra havalandırmanın ortasındaki logardan seslendiğimizde aynı logar hattında olan hücrelerle konuşabildiğimizi öğrendik. Birkaç gün içinde pet şişelerin alt kısmını kesip içine gazete kağıtlarını sıkıştırarak ağırlık yaptığımız küçük toplara yerleştirdiğimiz sohbet notlarını sesimizi duyuramadığımız uzak ve diğer bloktaki hücrelere göndermeyi öğrendik.

kapılarını açmadılar. Gardiyanlar sayıma geldiklerinde hazırloda durmamızı istiyorlardı. Bunu kabul etmediğimiz için dövüp gidiyorlardı. İlk hafta ziyaret yaptırmadılar. Üzerimizde yiyecek yoktu. Paramız da olmadığı için bazı ihtiyaç malzemelerini (örneğin açlık grevinde olduğumuz için şeker önemliydi ve bizde yoktu) alamıyorduk.

Sigaramızın olmaması ya da sigara alamamız da büyük sorundu. Üzerimizdekilerin dışında elbiselerimiz yoktu. Üstümüzdeki elbiselerin dört günde üzerimize yapışıp kalan kimyasal gazlardan, çamurdan, dumandan giyilecek durumu kalmamıştı. On gün gazete vermediler. Yaralı olanları iki hafta revire çıkartıp tedavi etmediler. Üçüncü gün havalandırmaya çıktığımızda ilk işimiz yan hücrelere seslenerek kimlerin olduğunu öğrenmek oldu. Sonra havalandırmanın ortasındaki logardan seslendiğimizde aynı logar hattında olan hücrelerle konuşabildiğimizi öğrendik. Birkaç gün içinde pet şişelerin alt kısmını kesip içine gazete kağıtlarını sıkıştırarak ağırlık yaptığımız küçük toplara yerleştirdiğimiz sohbet notlarını sesimizi duyuramadığımız uzak ve diğer bloktaki hücrelere göndermeyi öğrendik. Kısa sürede hapishanenin içinde bir telgraf hattı kurulmuş gibi birbirimizle haberleşmeyi başarmıştık. Diğer hapishanelerle genellikle mektuplar üzerinden haberleşiyorduk. Mahkemelerde aynı dosyadan yargılanıpta diğer hapishanede olan tutsak arkadaşlarla görüşmekte bir iletişim ya da özlem giderme aracıydı. Aileleri diğer hapishanelerde olan tutsakların aileleri ile görüşebildiği için aileler üzerinden diğer hapishanelerde yaşananları öğrenme imkanımız vardı.

F tipinde tecritten psikolojik olarak etkilenmemek için tutsaklar nasıl bir yaşam kurdular? R.Ö: Koğuşlardaki gibi olmasa da F Tiplerinde de ortak bir yaşam kurulmuştu. Örneğin ziyaretçisi gelmeyen bazı arkadaşlara yakın

hücrelerde olan arkadaşlar, kantinden bazı yiyecek malzemeleri yazdırıp gelen malzemeleri havalandırma duvarından atarak ihtiyaçlarını giderebiliyordu. Bir hücrede tutsaklara kaba dayakla işkence yapıldığında hemen bütün hücrelerde tutsaklar kapıları döverek direnişe geçiyordu. İdarenin keyfi uygulamalarına karşı ortak tavır alınıyordu. Sürekli birbirimizle haberleşiliyorduk. Küçük toplamızla gönderdiğimiz notlardaki sohbetlerimiz önemli moral kaynağımızdı. Akşamları hücrelerin pencerelerine çıkıp hep birlikte türküler, marşlar söyleniyordu. Hapishanenin içinde ellerimizle yazıp çoğalttıktan sonra bütün bloklara gönderdiğimiz aylık mizah ve haber yorum dergilerimiz vardı. Diğer hapishanelerden gelen mektupları da okusun diye yakın hücrelere toplarla gönderiyorduk.

Her şeye rağmen dışarı çıktığınızda tecridin beden ve ruh sağlığı açısından üzerinizde bir etkisi olduğunu söyleyebiliyor musunuz? R.Ö: Uzun tutsaklık yıllarının, en çokta tecridin her tutsakta farklı farklı etkileri vardır mutlaka. Bazen bunun farkında, bazen farkında değildir, ama mutlaka vardır. Örneğin ilk başlarda dışarıdaki kalabalık şu veya bu şekilde etki eder. Gürültülü ortamlar insanı rahatsız eder. Bazen farkında olmadan bir yerde beklerken kendini voltaya vurmuş gibi birkaç adım ileri geri gidip gelmeye başlarsın. Bazen insanlarla uyum sorunu, hatta yalnızlaşma kendisini gösterir. Bende de bu sürecin etkileri vardır mutlaka.

Ölümlerin, yaralanmaların ve işkence gibi vahim sonuçları olan 19 Aralık

operasyonunu “Hayata Dönüş” adı vermelerine ne diyorsunuz? R.Ö: Bugün Suriye’de gerçekleştirilen insanların öldürüldüğü, yerlerinden yurtlarından edildiği, kadınların evlerinden alınıp pazarlarda satıldığı, toprakların işgal edildiği askeri hareketlara “Zeytin Dalı”, “Barış Pınarı” isimlerini vermelerine benziyor. Halkı kandırmak, bilinç bulanıklığı yaratmak için bu hareketlara böyle isimler verilse de, yaptıkları kanlı operasyonlara kendi aralarında başka isimler veriyorlardı. “Hayata Dönüş” operasyonun gerçek isminin “Tufan Harekatı” olduğu daha sonra ortaya çıkmıştı.

Bundan 20 yıl önce başlayan tecrit ilk başladığı gibi mi devam ediyor? Kendi içinde tecridi yoğunlaştıracı yeni yöntemler geliştirildi mi? R.Ö:Yirmi yıl önce direnişle F tiplerine götürüldük. Bundan önce hapishanelerdeki durum, yaşanan katliam, işkence ve yasaklara rağmen bugünden daha iyiydi. Bugün tutsak olanlar hapishanelerde yaşanan hak gasplarını, insan hakları ihlallerini daha iyi biliyorlardır, ama durumun tecritin ilk başladığı yıllarda yaşananlardan daha kötü olacağını tahmin etmek zor değildir. 2005 yılından sonra hak gasplarını hayata geçirmek için yasalar çıkardılar. Mektup, görüş yasakları, infaz yakmalar dışında, tecridin bir yansıması olarak mahkemelere çıkartılmadan, görümlü bir şekilde savunma alma yöntemini geliştirmeleri en büyük hukuk gasplarından biri olmalı. İçeride olanları tam anlamıyla dışarıdaki kamuoyunun bilmesinin önu sıkı sıkıya tıkandı; içerisi hem kendi içinde hem de dışarıdan izole edildi. Türkiye’de hapishaneler her zaman kötüye gitmiş, hiçbir zamam iyileşme olmamıştır.

Şu an içerideki tecridin dışarıdaki karşılığı sizce nedir? R.Ö: Tecridin dışarıdaki karşılığı hukuksuzluğun, her alanda hak gasplarının, baskının, şiddetin daha çok artmasıdır. Bugün hapishanelerdeki siyasi tutsaklar aynı iddialarla 12 Eylül döneminde savcı ya da hakimlerin karşısına çıkartılmış olsalardı, yüzde doksanı bırakın tutuklanmayı yargılanmazlardı bile. Yaşanan hukuksuzluk, baskı ve şiddet 12 Eylül’ü aratır olmuştur. Zaten baskı ve şiddeti artıracakları zaman ilk önce tutsakların sesini kesmeye, tecrit etmeye, hatta teslim almaya çalışırlar. Sonuçta tutsak alınanlar dışardaki mualefeten en dinamik, en ileri çıkan, en aydın devrimci unsurlarıdır. Bu nedenle ilk başta tutsakların sesini kırmaya çalışırlar. Yine bu nedenle bugün dışarıda insanların nefes alamayacak noktaya gelmelerinde en önemli etkenlerinden birinin içeride yaşanan tecrit olduğunu görmek gerekiyor. İçerdeki tecrit, dışarıda hak aramak isteyen insanlar için bir tehittir.

(*)Rasim Öztaş, 1963 yılında Elazığ’da doğdu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesini bitirdi. 1992 yılı kasım ayında siyasi nedenlerle tutuklandı. 1992 yılından, tahliye olduğu 2005 yılına değin sırasıyla Bayrampaşa, Ümraniye ve Kandıra F Tipi hapishanelerinde tutuklu kaldı. Belki Bir Gün-Roman (2009), Yüreğimi Yüreğimizin Yanına Koyuyorum-Hapishane Günlükleri(2013), Elde Kalanlar-Anı(2019) kitaplarının da yazarıdır.

ACI KAYIBIMIZ

25 Şubat 2020

Saygıdeğer büyüğümüz, Dayım Haydar Yalçın’ın ve hepimizin ciğerparesi, gözbebeği sevgili

CENK YALÇIN

hayatının baharında aramızdan ayrıldı. Haydar Yalçın Dayım’a, ve Yalçın Ailesi’ne sabır ve başsağlığı dilerim.

Hüseyin Şahin

ACI KAYIBIMIZ

Göğ Ekini Biçmiş Gibi

Hayatının baharında bir yaşam daha aramızdan ayrıldı. Hayırseverliği ile gönüllerimizde taht kuran, toplumun barış ve kardeşlik içinde yaşaması için hayatını siper eden Haydar Yalçın'ın ciğerparesi, gözünün ışığı

25 Şubat 2020

CENK YALÇIN

ani bir kalp krizi sonucu genç yaşta aramızdan ayrıldı. Sayın Haydar Yalçın başta olmak üzere Yalçın Ailesine, akrabalarına ve tüm sevenlerine başsağlığı ve sabır dileriz. Cem-i cümlemizin başı sağ olsun. Devr-i daim olsun

Antalya Divriği Kültür Derneği

ACI KAYIBIMIZ

Acılıyız, Kederliyiz, Yaslıyız

Divriği'nin örnek insanlarından, yardımseverliği ve toplumcu yönleriyle gönüllerimize giren, Divriği Kültür Derneği'nin önceki yöneticilerinden, Çamşılı Hüseyin Abdal Derneği'nin Onursal Başkanı, Divriği Cemevi Yaptırma Derneği'nin fedakâr yöneticisi Haydar Yalçın Abimizin göz bebeği, canı ciğeri,

25 Şubat 2020

CENK YALÇIN

Ani bir kalp krizi sonucunda aramızdan ayrıldı. Genç yaşında, hayatının baharında aramızdan ayrılan kardeşimize Allahtan rahmet diler, başta Sayın Haydar Yalçın abimize, Yalçın Ailesine, akrabalarına ve tüm sevenlerine sabır, metanet ve başsağlığı dileriz. Cümlemizin başı sağ olsun. Devr-i Daim olsun.

Divriğili Sanayici ve İş İnsanları Derneği

Sol Açık

Ali Ekber Yıldırım

Zengin Toprakların
Fakir İnsanları

Zengin toprakların fakir insanları olmayı hak etmiyoruz! Tarım, her ülke için stratejik sektör olarak kabul edilir. Uygulanan politikalar ve sağlanan destekler de bu stratejik önem dikkate alınarak uygulanır. Günümüzde ülkeler arasındaki ticaret savaşları ağırlıklı olarak tarım ve gıda üzerinden yaşanıyor. Ülkeler gıda ve tarım ürünleri ambargosunu birbirlerine karşı adeta bir silah gibi kullanıyor. Bu stratejik önem dikkate alındığında Türkiye, bulunduğu coğrafya, iklim koşulları, bitki gen kaynakları, biyoçeşitlilik, ticaret olanakları ve geçmişten gelen tarımsal üretim kültürü ile potansiyeli çok yüksek ülkelerin başında geliyor. Ancak, bu potansiyelin yeterince ve doğru değerlendirildiğini söylemek zor. Yıllardır dışarıdan empoze edilen tarım politikası ile Türkiye üretim yerine ithalatı destekleyen politikalar uyguluyor. Üretimden uzaklaştırılan Türkiye, tarımda hemen her ürünün ithal eder duruma geldi. Kendine yeterli olabilecekken tarımda kendi kendini adeta imha ediyor. Bu nedenle ithalat bağımlısı oldu. Sadece mazot, gübre, ilaç, tohum, yem ve diğer girdilerde değil, tarım hammaddeleri ve gıda ürünlerinde de ithalatçı oldu. Tarıma verilen desteklerin, kredilerin de önemli bölümü ithalata, yani başka ülkelerin çiftçilerini desteklemeye harcanıyor. Türkiye'de yüksek girdi fiyatlarıyla üretim yapan çiftçi, ürününü çoğu zaman maliyetin altında satmak zorunda bırakılıyor. Ürün çiftçinin elinden çıktıktan sonra fiyatı katlanarak artıyor. Tüketici satın almak istediğinde pahalıya alıyor. Üreticide ucuz olan tarım ürünü, tüketiciye pahalıya satılıyor.

İthalat sarmalından kurtulmalıyız
Fiyatlar biraz yükselince de tüketiciyi koruma bahanesiyle ithalat yapılıyor. Yapılan her ithalat çiftçiye tarımsal üretimden uzaklaştırıyor. Çiftçi üretimden uzaklaşınca üretim azalıyor. Üretim azalınca fiyat yükseliyor. Fiyat yükselince daha çok ithalat yapılıyor. Türkiye'nin sokulduğu bu ithalat sarmalından kurtulması gerekiyor. Bu sorunları çözmezseniz üretici olan köylü üretimden çıkıp tüketici olmaya başlar. Türkiye ne yazık ki bu sürece girdi. Uygulanan politikalarla çiftçiye "üretme tüket" deniliyor. Tarımı ve kırsalı bekleyen en büyük tehlike, üretici vasfını yitirerek tüketici konumuna geçmeleri. Bugün köylerde, kırsalda çiftçiler üretimden çekiliyor. Şehirdekiler gibi tüketici konumuna geçiyor. Köylere şehirden ambalajında yumurta, yoğurt, peynir, süt geliyor. Manav sebze, meyve götürüyor. Pazar kurulan köyler var. Yani bizim üretim yapmasını beklediğimiz kırsalda yaşayanlar da bizler gibi tüketici oluyor.

Yeni bir çıkış yoluna ihtiyaç var
Tarımda ithalat sarmalını kırmak ve dışa bağımlılıktan kurtulmak için yeni bir çıkış yoluna ihtiyaç var. Bu çıkış yolu, öncelikle orta ve uzun vadeli, stratejileri belirlenmiş ulusal bir tarım politikasıyla üretimin planlanması, havza modelinin gerçek anlamda uygulanması, ekilmeyen tarım arazilerinin ekilerek üretimin artırılmasından geçiyor. Kısacası çiftçinin yeniden üretim yapmasını sağlayacak, gelir getiren üretim modellerinin yaşama geçirilmesi gerekiyor. Bunun ön koşullarından birisi çiftçinin üretim yaparken para kazanmasıdır. Çiftçi para kazanırsa üretimi sürdürür, ithalata gerek kalmaz. Türkiye'nin tarımsal potansiyeli çok çok yüksek. Dünyada üretiminde söz sahibi olduğumuz, yeterince değerlendiremediğimiz çok sayıda ürünümüz var. Türkiye, fındık ve incir üretiminde dünyada açık ara birinci sırada. Kavun, pırasa, kiraz ve vişne yetiştiriciliğinde ikinci, baharatlar, biber, çilek, kestane, nohut, Antep fıstığı, ceviz, fığ, mercimek, taze fasulye, havuç, karpuz, sofralık üzüm ve bal üretiminde üçüncü sırada. Bu zenginlik başka ülkelerin elinde olsa neler olurdu neler?

Saydığımız bu ürünlerden sadece bir kaç tanesinde söz sahibi olan ülkeler tarımdan zenginlik ve refah üretiyor. Türkiye, tarımdan zenginlik üretmek yerine başka ülkelerin çiftçilerini destekleyen ithalatçı politikalarla üretimi, üreticiyi yok ediyor. Çiftçinin üretmesi istenmiyor. İnaniyorum ki, ülke yararına doğru politikalarla, çevreyle dost üretimle Türkiye'nin çıkış yolu tarımda olacaktır. Zengin toprakların, fakir insanları olmayı hak etmiyoruz. Karamsar değil, umutluyuz. Umudumuz, tarımda sahip olduğumuz zenginlik ve insanlarımızdır.

Divriği

AYLIK
SİYASİ
GAZETE
YIL: 14
SAYI: 145

İmtiyaz Sahibi:

Renk Ajans Basım Yayın ve Matbaacılık Adına
Sadet Bayar

Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Müdür

Yahya Kemal Bayar

Görsel Yönetmen

Ayhan Aydın

Teknik İşler Sorumlusu

Şahin Küçük

Reklam ve Abonelik

Sadet Bayar

Yayın Kurulu: Ayhan Aydın, Müslüm Doğan, Şahin Küçük
Mustafa Özker, Süleyman Zaman, Mehmet Aydın, Sadık Çelik
İsmail Çınar, Hıdır Çam, Nilüfer Muratoğlu, Muharrem YağbasanYayın Danışma Kurulu: Mustafa Özker, Yunus Öztepe
Hüseyin Özkahraman, Mahmut Şengül, İsmail Asil, Ayhan Aydın

YÖNETİM YERİ

Renk Ajans Basım Yayın ve Matbaacılık
Eskişehir Mah. Dericiler Sok. No: 22/7 Şişli-İstanbul
Tel: 0532 327 19 58 - 0532 302 46 53
www.divrigi.com.tr e-mail: divrigigazetesi@gmail.comBASKI: Murat Ofset Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
Davutpaşa Cad. emintaş Davutpaşa Sitesi No: 103/272
Topkapı/İst. Tel: 0212.567 52 24

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Divriği Gazetesi'nde yer alan haber, yazı ve fotoğrafların yeniden yayım hakkı saklı tutulmuştur. İzin alınmadan ve kaynak gösterilmeden yayımlamak Basın Kanunu gereğince hukuki ve cezai yaptırıma tabidir.

ACI KAYIBIMIZ

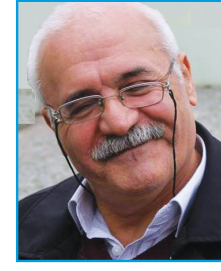
25 Şubat 2020

CENK YALÇIN'I

genç yaşta ani bir kalp krizi neticesi kaybetmenin derin üzüntüsü ve kederi içerisindeyiz. Başta Sayın Haydar Yalçın abimize, Yalçın Ailesine, akrabalarına ve tüm sevenlerine sabır ve metanet dileriz. Devr-i Daim, Mekânı Nur Olsun, Cümle canlarımızın başı sağolsun.

Divriği'ye Bağlı Köy Dernekleri

Adatepe, Akmeşe, Akpelit, Arıkbaşı, Armutak, Avşarcık, Başören Bayırüstü, Bayırlı, Beldibi, Beyköy, Çakırağa, Çakmakdüzü Çamlık, Çayören, Çiğdemli, Çitme, Derimli, Dikmeçay, Dışbudak, Eğrisu, Ekinbaşı, Erikli, Eskibeyli, Gökçeharman Güllüce, Günbahçe, Güneş, Güneyevler, Gürpınar, Güvenkaya Höbek, İkizbaşak, İmirhan, Kaledibi, Karakale, Karaman, Karşıkonak, Kayaburun, Kekliktepe, Kırkgöz, Konak, Körküsü, Kuluncak, Madenli, Maltepe, Oğulbey, Ovacık, Ölçekli, Özbağ, Sarpan-Yuva, Sincan, Soğucak, Susuzlar, Tepehan, Uzunbağ Yağbasan, Yalınızöğüt, Yazıköy, Yeşilyayla

Zamane

Süleyman Zaman
sulzam1956@hotmail.com

Kral Çıplak

Adı konmamış bir çöküşün içindeyiz. İktidar çevreleri her ne kadar bu çöküşü gizlemeye çalışsada yaşanan toplumsal gerçeklikler nedeniyle artık bu karmaşayı ve çöküşü gizleyemiyorlar.

Yıllardır uygulanan dış ve iç politikaların ülkeyi büyük bir kaosa sürüklediği görülmektedir. Özellikle yanlış dış politikalar ülkemizi, geleceği belirsiz ve güvensiz bir sürece sokmuştur ve sokmayada devam etmektedir. Bugün artık halk "Libya'da, İdlip'te ne işimiz" vardı diye sormaktadır.

Ülkemizde, ekonomi de büyük sıkıntılar yaşanmakta ve özellikle imalat alanında büyük bir gerileme yaşanmaktadır. Son yıllarda istihdam alanları daha da daralmış ve özellikle yoğun bir istihdam alanı oluşturan inşaat sektöründe de büyük tıkanmalar yaşanmıştır. Örneğin: Yapılan binalar satılamamakta ve başlanmış olan bir çok bina da kaynak olmadığı için bitirilememektedir. Bu nedenle de yüklenici de, alıcı da büyük çıkmazlar içinde yaşamakta ve insanlar, bunlara kalıcı bir çözüm aramaktadır. Tüm bunların sonucunda büyük bir işsizlik yaşanmaktadır. Öyle ki bugün çalışma yaşında olan ve iş bekleyen insanların sayısı 4,5 milyonu aşmıştır.

Bu işsizlerin büyük bir çoğunluğuysa gençlerden oluşmaktadır. Ayrıca, ülkemizde yaklaşık 4 milyon civarında Suriyeli mültecilerden, istihdam oluşturan nüfusun büyük bir çoğunluğu ucuz iş gücü olarak çalıştırılmakta ve bu da ülkemiz insanlarının istihdam konusunu büyük bir sorun haline getirmektedir. Bu nedenle, çalışma yaşına gelmiş olan gençler ve mesleki anlamda yetişmiş olan insanlar, iş bulamamakta ve bu da toplumsal bir sorun yaratmaktadır. Bugün gençlerin büyük bir kısmı, "gelecek korkusu, güvensizlik, işe yaramamazlık duygusu, kendisi olamama, enerjisini verimli olarak kullanamama ve dolayısıyla bitmişlik sendromu vs." yaşamaktadır. Bundan dolayıda, önemli alanlarda yetişmiş, genç insan gücü, ülkemizi terk etmekte ve bunlar, gelecek umudu olarak başka ülkelere gitmektedirler. Bu durum da, ülkemiz adına büyük bir kayıp oluşturmaktadır. Ayrıca her gün artan fiyatlar, halkımıza büyük bir ekonomik yük getirmektedir. Artık insanlar evlerinde doğalgaz yakmamakta, daha az elektirik kulanmakta, telefonuna daha az kontör yüklemekte, sinemaya, tiyatroya vs. gidememekte, kitap alıp okuyamamakta ve günlük gazetelerden en az bir tane bile alıp okuyamamaktadır. Artık halk "kral çıplak" demektedir ve yaşanan kaosu kendisi de yaşayarak görmektedir. Tüm bu çıkmazlardan kurtuluşun yolu "planlı bir üretim ekonomisi uygulamak ve demokratik parlamenter sisteme geçmektir"...

KONGRE İLANI

Divriği Akmeşe Köyü Sosyal Yardımlaşma ve Kültür Derneği

Derneğimizin Olağan Genel Kurulu 15 Mart Pazar Günü Öğlen Saat 12'de Soğanlı Mahallesi Oğuzcan Sk. No: 9/A Bahçelievler/İstanbul adresinde bulunan dernek binasında yapılacaktır. Çoğunluk sağlanamadığı takdirde, kongre 22 Mart Pazar Günü çoğunluk aranmaksızın aynı adreste ve saatte yapılacaktır. Dernek üyelerine duyurulur.

Gündem:

1. Açılış
2. Başkanlık Divanı Seçimi
3. Saygı duruşu
4. Yönetim ve Denetim Kurulları Faaliyet Raporunun okunması ve müzakeresi
5. Yönetim ve Denetim Kurullarının ayrı ayrı ibrası
6. Tahmini bütçenin görüşülmesi ve onaylanması
7. Dilek ve temenniler
8. Yeni Yönetim ve Denetleme Kurulu Asil ve Yedek Üyelerinin seçimi
9. Kapanı

KONGRE İLANI

Divriği Yazı Köyü Yardımlaşma Derneği Kongre İlanı

Derneğimizin Olağan Genel Kurulu 19 Nisan Pazar Günü Öğlen Saat 12'de Levent Sk. N:13 Çağlayan-İstanbul adresinde bulunan dernek binasında yapılacaktır. Çoğunluk sağlanamadığı takdirde, kongre 26 Nisan Pazar Günü çoğunluk aranmaksızın aynı adreste ve saatte yapılacaktır. Dernek üyelerine duyurulur.

Gündem:

1. Açılış
2. Başkanlık Divanı Seçimi
3. Saygı duruşu
4. Yönetim ve Denetim Kurulları Faaliyet Raporunun okunması ve müzakeresi
5. Yönetim ve Denetim Kurullarının ayrı ayrı ibrası
6. Tahmini bütçenin görüşülmesi ve onaylanması
7. Dilek ve temenniler
8. Yeni Yönetim ve Denetleme Kurulu Asil ve Yedek Üyelerinin seçimi
9. Kapanı

ACI KAYIBIMIZ

25 Şubat 2020

Divriği'nin sevilen, hayırsever simalarından, Divriği Cemevi'nin yapılmasında çok büyük emekleri olan sevgili Haydar Yalçın Abimizin çok sevgili oğlu

CENK YALÇIN

ani bir kalp krizi sonucu kaybettik. Başta sayın Haydar Yalçın olmak üzere, ailesine ve sevenlerine sabır ve başsağlığı dileriz.

Maltepe Belediye Başkan Yardımcısı
Yahya Han

Coşkulu Güllüce Gecesi

Coşkulu Bir Dayanışma Gecesinde BULUŞTULAR

Haber ve Fotoğraflar:
Divriği Gazetesi

Halaylar ve türküler eşliğinde coşkulu bir gece yaşadılar. Divriği'ye Bağlı Güllüce Köyü Derneği'nin düzenlediği

Dayanışma Gecesi 15 Şubat Cumartesi Günü Akşam saatlerinde İstanbul Sancaktepe'de bulunan Doğanlar Salonu'nda yapıldı. Dayanışma Gecesine CHP Önceki Dönem İstanbul İl Başkanı Cemal Özdemir, DİVSIAD (Divriğili Sanayici ve İş İnsanları Derneği) Başkanı Niyazi Güneri, Pir Sultan Abdal 2 Temmuz Vakfı Başkanı Muharrem Yılmaz, Sivas

Güllüce Köyü Derneği'nin düzenlediği Dostluk ve Dayanışma Yemeği 15 Şubat Cumartesi Günü Sancaktepe Doğanlar Salonu'nda yapıldı. Gecenin açılış konuşmasını dernek başkanı Nurcan Kılıç yaptı.

Platformu Üyesi Aysel Doğan, Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız, Yönetim Kurulu Üyelerinden Sibel Güller ve Orhan Akkaya, DKD Önceki Başkanlarından Rıza Gürnülü ve Ekrem Köseadağ, Karakale Köyü Derneği Başkanı Mecnun Aydoğan, Bayırlı Köyü Derneği Başkanı Cihan Erdoğan, Ölçekli Köyü Derneği Başkanı Kaya Demir, İmirhan Köyü Derneği Başkanı Mehmet Arslan, çevre köylerden dernek yöneticileri ve üyelerinin yanı sıra çok sayıda Güllüce Köyü sakinleri katıldı.

Üretime ve Tarımsal Kalkınmaya Umutlu Mesaj

Ankara Divriği Kültür Derneği ve Divriği Kültür Vakfı'nın Ankara Ticaret Odası'nda düzenlediği Divriği Üretim ve Pazarlama Kooperatifi (Divkoop) tanıtım toplantısının ardından akşam saatlerinde İstanbul'a gelerek geceye katılan Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız, DİVSIAD Başkanı Niyazi Güneri ve Pir Sultan Abdal 2 Temmuz Vakfı Başkanı Muharrem Yılmaz Güllüce Derneği'nin Dayanışma Gecesine katılarak birer konuşma yaptı. Geceye önceki CHP İstanbul Başkanı aynı zamanda Güllüce Köyü Doğumlu Cemal Özdemir de geceye katılarak konuşma

yaptı. Gecede Dostluk ve Dayanışma Mesajları verildi Güllüce Köyü Derneği'nin düzenlediği Sancaktepe Doğanlar Salonu'nda yaptığı Dostluk ve Dayanışma Gecesi'nin açılış konuşmasını dernek başkanı Nurcan Kılıç Yaptı. Kılıç yaptığı konuşmada dayanışma mesajı verdi. Halk Müziği'nin tanınmış

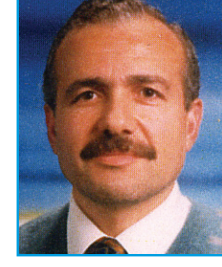
sanatçılarından Bahar Doğan'ın misafir sanatçı olarak katıldığı gecede, Anıl Cem Arslan, Sakine Kaya, Ali Çiftçi, Yücel Öztürk sahne olarak türkülerini söyledi.

Dostluk ve Dayanışma adına uygun bir ortamda yapılan gecede halaylar çekildi, türküler söylendi. Dayanışma Gecesi, akşam geç saatlere kadar sürdü.

Sol Açık

İsmail Çınar Yeniden Kooperatifler

Tüm canlılar, yalnız yaşamayı değil, toplu halde yaşamayı tercih ederler. Düşünme yetisinden yoksun hayvanlar dahi topluca yaşamaya çalışırlar. Doğadaki bağımsız her canlının da toplu yaşamı seçtiklerini görüyoruz. Bunun en temel sebebi, birlikte olmalarının yaşamlarını kolaylaştırdığının farkındadırlar.

Düşünen varlıklar olan insanlar ise, birlikte yaşamayı toplumsal dayanışmaya taşıyarak yaşamlarına daha büyük anlamlar katmaktadırlar. İşte tamda bu noktadan itibaren bir yarı, bir üstünlük sağlama refleksi, yada, bir başkasını yönetme savaşı başlamaktadır. Buna bir başka deyimle dünya nimetlerini paylaşma kavgası da denebilir. Üretilen ve yaratılan değerlerin paylaşımındaki eşitsizlik insan toplulukları arasındaki savaşı büyütmeğe olduğu gerçeğini biliyoruz. Dünya nimetleri üzerinden üretilen ya da yaratılan bu değerlerin (diğer adı ile ekonomik değerler) paylaşılma hallerine göre aldıkları isimler vardır. Bunlar “Kapitalist ekonomi sistemi”, “ sosyalist ekonomi sistemi” gibi. Kısaca tanımlamak gerekirse;

Sosyalist Ekonomi ya da sosyalizm: Sosyalizm, üretim araçlarının ve ekonomik değerlerin üretkenler arasında eşitçe paylaşımını savunur. Sosyalist sistemde temel amaç, toplumun refah ve mutluluğunu sağlamaktır. Sosyalist sistem, toplumun menfaatleri sağlandığında fertlerin de refaha ereceği varsayımından hareket eder. En temel özelliği; Ekonominin devlet kontrolünde olduğu, üretim araçlarının devlette olduğu, merkezi planlama ile kamu yararının ve kamu hukukunun korunmasıdır.

Kapitalist sistemde ise, üretim araçları ve özel mülkiyetin esas alındığı, ekonominin serbest piyasa koşullarına göre şekillendiği, bireyin kendi çıkarları peşinden koştuğu, belirleyici olanın kamu yararı değil kişinin karıdır. Diğer bir deyimle de zengin ve yoksulların, sömürü çarkı içerisinde, emek paylaşımının ulus içi ve uluslararası savaşlara yol açtığı bir sistem olarak tanımlayabiliriz.

Bunun dışında birde “karma ekonomi sistemi” denilen devlet- özel teşebbüs birlikteliğidirki , esasen bu sistem, özünde kapitalizme hizmet eden bir sisitemdir

Bizim esas alacağımız kamu yararını ve halkın mutluluğunu tercih eden bir sistem olacağına göre bunun nasıl hayat bulacağına ilişkin düşünceler ve eylem geliştirmek asıl amaç olacaktır. İşte diyoruz ki, “Kooperatifçilik” bunun için önemli bir ayaktır Tabi bugün ki uygulamalardaki bir kooperatifçilik anlaşılmalıdır.

Kooperatifçilik dünyada ve ülkemizde uzun yıllardır uygulanmakla birlikte ,bugün itibariyle asıl amacından saptırılmıştır. Amacına uygun bir kooperatif, demokratik işleyişi ile demokrasiye, yapacağı yatırımlarla bölge ve ülke kalkınmasına, üretici ve tüketicinin korunmasına, küçük yerel işletmelerin gelişmesine önemli katkılar sunacağı gibi günümüzde tüketicilerin önemli bir sorunu olan doğal ve sağlıklı ürün ile beslenmesindeki ulaşım zorluğunu çözmede de kooperatifler önemli işleve sahiptir.

Kooperatifler hem kişilerin tek başlarına yapmaya güçlerinin yetmediği işleri bir araya gelerek yapmalarını sağlar, hem de toplumun kalkınmasına katkıda bulunur.

Diğer bir tanımlamayla, Kooperatif, insan ihtiyaçlarının karşılıklı yardımlaşma ve dayanışma yoluyla ortakların çıkarlarını korumak amacıyla oluşturulan ekonomik ve gönüllülük esaslı kurulan, toplumsal çıkarları önceleyen özerk kuruluşlardır.

Bugün yaşadığımız kooperatifçilik bu olmasa da, bu niyetlerle gündeme gelmiş bir sistemdir kooperatifler. Ülkemizde de ilk uygulamalarında toplumsal yanı ağır basan bir anlayışla ortaya çıkmış olsa da mevcut uygulamalar ve değiştirilen yasalarla bugün şirket mantığına dönüşen kooperatifler piyasada daha fazladır.

Günümüz koşullarında ise ihtiyaçlar değişmiş olup tüketimde sağlıklı beslenme konusu acil ihtiyaç durumundadır. İşte tamda bu noktada sağlıklı gıdalara en ekonomik bir şekilde ulaşmanın yolu tüketim kooperatiflerinden geçtiği farkedilmiştir. Bu amaçla birçok kooperatifler kurulmuştur, daha da yaygınlaşması gerekmektedir.

Giderek artan ekolojik tahribat, insan sağlığını tehdit eden gıda üretimi, gıda endüstrisindeki ucuz, zehirli ve kimyasallarla sağlıklı ve bağımlılık yapan gıdalar kooperatiflerin önemini tekrar güncellemektedir.

Gerek azgınlaşan kapitalist sistem karşısında, gerekse ülkemizde giderek derinleşen yoksulluk, hukuksuzluk ve keyfi davranışlar karşısında kooperatifler acil ihtiyaç olmuştur. Herkes bulunduğu noktadan ihtiyaca göre, varsa mevcutlara katılmalı, yok ise yeni kooperatifler kurmalıdırlar. Demokratik işleyişe sahip kooperatiflerde ortaklar, alacakları eğitsel çalışmalarla emek-sömürü çelişkisini kavramada önemli rolleri olacaktır. En önemli üretici ile tüketici arasındaki geçişi sağlayacak olan bu kuruluşlar kapitalizma karşı bir direnme noktası, bir karşı koyuş olarak örgütlenmesinde mümkündür.

KONGRE İLANI

Divriğili Sanayici ve İş Adamları Derneği DİVSIAD 2. OLAĞAN GENEL KURULU

Derneğimizin 2. Olağan Genel Kurulu 29 Mart 2020 Pazar Günü Öğlenden önce Saat 11'de TMMOB Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi, Katip Mustafa Çelebi Mah İpek Sok No 9 Beyoğlu adresinde yapılacaktır. Çoğunluk sağlanamadığı takdirde, kongre 17 Mayıs 2020 Pazar Günü aynı adreste ve saatte, çoğunluk aranmaksızın yapılacaktır. Dernek üyelerine duyurulur.

İrtibatlar:

Niyazi Güneri: DİVSIAD Başkanı : 0532 262 43 23
Nazım Karslı : DİVSIAD Sekreteri : 0533 394 52 74

GÜNDEM

1. Açılış konuşması ve yoklama
2. Başkanlık Divanı Seçimi ve yetkilendirilmesi
3. Saygı Duruşu
4. Faaliyet Raporu'nun Okunması
5. Tahmini Bütçenin görüşülüp müzakeresi ve onaylanması
6. Tüzük Değişikliği
7. Dilek ve Temenniler
8. Yeni Dönem Yönetim ve Denetim Kurulu Asil ve Yedek Üyelerinin Seçimi
9. Kapanış

ACI KAYIBIMIZ

Bölgemizin sevilen simalarından, toplumumuz için çok faydalı ve kalıcı hayır işlerine destek olmuş, başarıyla tamamlamış gönül insanı sevgili dostumuz, Haydar Yalçın'ın çok değerli oğlu

CENK YALÇIN

25 Şubat 2020

ani bir kalp krizi neticesi genç yaşta aramızdan ayrıldı. Yalçın Ailesine ve tüm sevenlerine başsağlığı ve sabır dileriz.

Günbahçe Köyü Derneği Yönetim Kurulu Adına

Dernek Başkanı: Selma Bozkurt Yamaç
İstanbul Temsilcisi : Sabri Kurt

Palha yine fark yarattı

Kahraman Palha Gecesinde YÜZLERCE KİŞİ YENİ YILI BİRLİKTE KARŞILADI

Palha Köyü Derneği'nin düzenlediği Birlik ve Beraberlik Gecesi'nde yüzlerce kişi yeni yılı birlikte karşıladı.

Palha (Çakmakdüzü) Köyü Derneği'nin düzenlediği "Birlik ve Beraberlik Gecesi" 28 Aralık Cumartesi Günü LİONEL HOTEL'de yapıldı. Sunuculuğunu İlknur Kaplan'ın yaptığı gecenin açılış konuşmasını Çakmakdüzü Köyü Derneği Başkanı Ali Haydar Aslantepe yaptı. Aslantepe birlik, beraberlik ve dayanışma mesajı verdi.

Yüzlerce kişinin katıldığı "Birlik ve Beraberlik Gecesi"ne CHP İstanbul Milletvekili Dr. Ali Şeker, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Meclisi Üyesi Gülsüm Polat, Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız katılarak birer konuşma yaptı.

Palha (Çakmakdüzü) Köyü Derneği'nin düzenlediği "Birlik ve Beraberlik Gecesi" 28 Aralık Cumartesi Günü LİONEL HOTEL'de yapıldı. Sunuculuğunu İlknur Kaplan'ın yaptığı gecenin açılış konuşmasını Çakmakdüzü Köyü Derneği Başkanı Ali Haydar Aslantepe yaptı. Birlik, beraberlik ve dayanışma mesajı verdi.

Geceye ayrıca CHP Bahçelievler İlçe Başkanı Özgür Çelik, önceki dönem ilçe başkanı Dr. Hüseyin Özkahraman, köy dernek başkanları ve yöneticileri ile birlikte Palha Köylüleri katıldı. Dans gösterisi ile başlayan geceye sanatçı olarak Cankat Erdoğan, Songül Güner, Haşim Altunay ve Aysel Aslantepe katıldı.

Palha (Çakmakdüzü) Köyü Derneği'nin düzenlediği "Birlik ve Beraberlik Gecesi"nde dernek başkanı Ali Haydar Aslantepe yaptığı konuşmada "bu birlikteliğimize, Yeni Yıl Kutlaması olarak ta bakabilirsiniz" dedi. Birlik ve Beraberlik Gecesinde CHP İstanbul Milletvekili Dr. Ali Şeker ve Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız birer konuşma yaptı. Konuşmalarda birlik beraberlik ve dayanışma üzerine mesajlar verildi. "Birlik ve Beraberlik Gecesi" geç saatlere kadar, türkülerle ve halaylarla devam etti. Etkinliği İlknur Kaplan sundu
Haber ve Fotoğraflar: Divriği Gazetesi

ACI KAYIBIMIZ

25 Şubat 2020

Saygıdeğer Haydar Abimiz ve Nergiz Ablamızın oğlu

CENK YALÇIN

ani bir kalp krizi sonucunda genç yaşta aramızdan ayrıldı. Cenk Yalçın Kardeşimize Allahtan rahmet, Yalçın Ailesi'ne sabır ve başsağlığı dileriz.

Medine & Rıza
Gürünlü

Seher & Mustafa
Özker

Matbaa
Web Sayfası
Grafik
İşleriniz İçin

Kitap
Dergi
Broşür
El İlanı
Bloknot
Reklam Sayfası
Pankart
Winil
Yelken Bayrak
Roll Up
Banner

RenkAjans
Eskişehir Mahallesi Dericiler Sokak
No: 22/7 Şişli/İstanbul
İrtibat: 0532 327 19 58 - 0532 302 46 53
renkajans@gmail.com - divrigigazetesi@gmail.com

ACI KAYIBIMIZ

25 Şubat 2020

Saygıdeğer arkadaşımız, toplumcu ve hayırsever kişiliği ile gönüllerimize giren Haydar Yalçın Abimizin çok sevgili oğlu

CENK YALÇIN

çok genç yaşta kalp krizine yenik düşerek aramızdan ayrıldı. Sevgili Haydar abimize, eşi Nergiz ablamıza ve Yalçın Ailesi'ne sabır ve başsağlığı dileriz.

Gülten & Hüseyin Tozanlı

Kooperatif Dersleri

Son yıllarda tarım ve hayvancılık üzere, biraz daha genişleterek söyleyecek olursak, bitki tarımı olarak adlandırılan tahıl ve bakliyat, arıcılık, et ve süt ürünleri, besicilik ve en temel olarak ta hayvancılık üzerine peş peşe üretim ve pazarlama kooperatifleri kuruluyor. Kooperatif ve üretim konusunda uzman kişilerin görüşlerine göre kooperatif alanı istismara açık. Dayanışma, Üretim ve Kooperatif gibi toplumsallık içeren sıcak cümleler kurarak toplumun duygularını kullanan, bu alanı kişisel çıkarlarına göre tasarlayan, çıkar sağlamaya kalkışan kötü niyetli kişiler var. Hayatlarının hiç bir evresinde “Dayanışma ve Kooperatif” gibi bir yapılanmanın içinde bulunmayan çok sayıda kişi alana girmiş vaziyette. Divriği Gazetesi olarak “Üretim ve Tüketim Kooperatif” konusunda çok sayıda çalışması olan, Divriği’nin Norşun Köyü’nden, Gaziantep Üniversitesi Öğretim Üyesi Uygur Dursun Yıldırım ile konuştuk. Röportajımız 2 bölüm halinde yayımlanacak. Röportajın, Kooperatifler konusunda çalışan kesimlere iyi bir kaynak teşkil edeceğini umuyoruz. Şimdiden iyi okumalar. Röportaj: Divriği Gazetesi Adına Yahya Kemal Bayar

Geçtiğimiz günlerde “Krizle Karşı Kooperatifler: Deneyimler, Alternatifler, Tartışmalar” başlığıyla alanında uzman kişilerin çeşitli çalışmalarından oluşan derleme bir kitap hazırladınız. Kitabınızla ilgili bilgi verebilir misiniz?
Arkadaşımız Serkan Öngel ile birlikte derlediğimiz kitapta 8 farklı yazarın 10 makalesi yer alıyor. Bu makaleler son yıllarda yeniden gündeme gelmeye başlayan kooperatifleri; yerel yönetimler, merkezi devlet, sendikalar, küreselleşme, Avrupa Birliği ve yönetim sorunları gibi çeşitli temalar etrafında ele alıyor. Türkiye’de son yıllarda yeni bir kooperatifleşme dalgası yaşanıyor. Özellikle tarım ve gıda alanında Türkiye’nin dört bir yanında çok sayıda kooperatif kurulduğunu görüyoruz. Bunun yanında Türkiye’de yayıncılık, bilişim, tiyatro, eğitim gibi yaşamın farklı alanlarında da kooperatifleşmek gibi bir eğilim var. Eski bir örgütlenme modeli olan, yakın tarihte çoğu zaman yolsuzluklarla adı anılan kooperatifler nasıl oldu da yeniden gündeme geldi? Sağlıklı işleyen bir kooperatif nasıl mümkün olabilir? İçinde yaşadığımız kapitalist sistemin yaşamın bütün alanlarında ürettiği hastalıklar kooperatiflere nasıl yansıyor? Çalışmamızda bunlar gibi çeşitli sorulara yanıtlar üretebilmek amacıyla Türkiye’de ve dünyada gündeme gelen farklı kooperatif deneyimlerini güncel ve tarihsel boyutlarıyla ele almaya çalıştık. Bu alanda yapılan güncel tartışmaların yeterli olmadığını görerek, ilgili alana küçük de olsa bir katkı yapmak gerektiğini düşündük.

Kooperatif ne demek; bunu bize anlatır mısınız?

Kooperatif İngilizce “co-operation” kavramından geliyor. Bu kavram; birlikte hareket etmek, işbirliği yapmak, birlik oluşturarak üretmek

Eski bir örgütlenme modeli olan, yakın tarihte çoğu zaman yolsuzluklarla adı anılan kooperatifler nasıl oldu da yeniden gündeme geldi? Sağlıklı işleyen bir kooperatif nasıl mümkün olabilir? İçinde yaşadığımız kapitalist sistemin yaşamın bütün alanlarında ürettiği hastalıklar kooperatiflere nasıl yansıyor? Çalışmamızda bunlar gibi çeşitli sorulara yanıtlar üretebilmek amacıyla Türkiye’de ve dünyada gündeme gelen farklı kooperatif deneyimlerini güncel ve tarihsel boyutlarıyla ele almaya çalıştık.

Türkiye’de son yıllarda yeni bir kooperatifleşme dalgası yaşanıyor. Özellikle tarım ve gıda alanında Türkiye’nin dört bir yanında çok sayıda kooperatif kurulduğunu görüyoruz. Bunun yanında Türkiye’de yayıncılık, bilişim, tiyatro, eğitim gibi yaşamın farklı alanlarında da kooperatifleşmek gibi bir eğilim var.

gibi çeşitli anlamlar içeriyor. Modern kooperatifçiliğin kökenlerine baktığımızda karşımıza İngiliz Kooperatifçiliğinin kurucularından Robert Owen adı çıkıyor. İngiltere’de yaşanan sanayi devrimi ve beraberinde getirdiği makineleşme ve endüstriyel üretim süreci birçoğumuz tarafından buharlı enerjinin üretimde kullanılması, giderek genişleyen bir meta üretimi, dünyanın birçok bölgesine ulaşan İngiliz kumaşları gibi “olumlu” özellikleriyle biliniyor. Aslında bu süre aynı zamanda İngiltere’nin kır ve kentlerinde topraktan uzaklaştırılan köylülerden ve işini kaybeden zanaatkârlardan oluşan geniş bir kesimin işsizlik, sefalet ve güvencesizlik koşullarında yaşamasına ve sistemin dışına itilmesine neden oluyor. 1800’lü yılların başında İngiliz Hükümetleri çeşitli yasalar çıkarsa da yaygınlaşan göç, işsizlik ve yoksulluğa kalıcı çözümler üretmede yetersiz kalıyor. Owen kapitalist sistemin ürettiği bu kriz ve hastalıklara çözüm üretmek amacıyla güvencesizleşen geniş kesimleri eşitlikçi ilişkiler içinde birleştirmeye ve bu birliğin sağladığı güçle tarım ve sanayi alanında faaliyet yürüten “köy kooperasyonları” kurmaya başlıyor. Diğer bir değişle modern tarihin en erken evrelerinde kooperatiflerin sistemin ürettiği toplumsal kriz ve sorunlara çözüm bulmak umuduyla, bu sorunlardan zarar görenlerin “birlik” oluşturarak çözmeye çalıştığı deneyimlerle gündeme geldiğini görüyoruz. Ancak kooperatif kavramıyla iç içe geçen birlikte iş yapma, işbirliği ve ortaklık ilişkisi içinde üretmek gibi faaliyetler bizim toplumumuza yabancı değil. Türkiye’de “imece”

geleneği, yani köylülerin ortaklaşa iş yapma, işbirliğiyle üretme geleneği köy hayatının kamusal işlerinin sürdürülmesinde, sosyal ve ekonomik olarak ayakta kalmasında büyük rol oynuyor. İmeceye dayanan ilişkiler sayesinde köylerde yol yapımından, su kanalları açmaya veya hasat döneminde tarlasında ürünü kalan bir aileye elbirliğiyle destek olarak ürünü kaldırmak gibi işlerle sürdürülebiliyor. Kısacası kamusal işlerin, toplumsal üretim ve tüketim işlerinin dayanışmacı, katılımcı, ortaklaşa ilişkiler alanı içinde yürütülmesi kooperatifçiliğin temelini oluşturuyor. Bu gelenek bizim ülkemizde de var. Ancak son 20 yılda toplum olarak dayanışmacı özelliklerimizi giderek yitirdiğimizi söyleyebiliriz.

Tarım ve üretim konularına yoğunlaştığımızı biliyoruz. “Türkiye Tarımında Yapısal Dönüşüm ve Mevsimlik Tarım İşçileri” üzerine bir kitabınız var. Buradan devam edelim isterseniz. Tarım ve gıda konusu tamamen piyasalaştı. Tarımsal ve hayvansal gıdalar hem çok pahalı, hem de her türlü hastalığa açık. Ne yapmak lazım? 2000’li yılların başından bugüne Türkiye’de tarım ve gıda alanında giderek büyüyen bir kriz yaşanıyor. Bu krizin sağlıklı beslenme sorunları, doğayı ve canlıları olumsuz etkileyen tarımsal ilaç ve gübrelerin yaygınlaşması, küçük üreticiliğin çözümlerle beraberinde büyük bir göç ve işsizlik dalgası başlatması, Türkiye’nin kendisine özgü yerel tohum ve üretim yöntemlerini yitirmesi gibi oldukça farklı boyutları var. Peki toplumu, doğayı ve canlıları büyük bir yıkımın eşiğine getiren bu kriz nasıl bu kadar kapsamlı ve derinleşen

bir boyut kazandı? Bana göre bu krizin arkasında 2000’li yılların başından itibaren Dünya Bankası, Kemal Derviş döneminde başlayan ve AKP Hükümetleri döneminde de radikal bir şekilde uygulanan neoliberal tarım politikaları yatıyor. Neoliberal tarım politikalarının uygulanmasıyla birlikte Türkiye’de tarım ve gıda alanı; büyük ölçüde yerli ve çok uluslu tarım şirketleri, giderek büyüyen market zincirleri, irili ufaklı tüccarlar ve özel bankalardan oluşan geniş bir aracı sermayedar kesimin insafına bırakılıyor. Bu kesim karlılık ve sermaye birikim olanaklarını genişletmek dışında hiçbir toplumsal ilkeyi önemsemeden gıdaların üretim, tüketim ve piyasa süreçlerini kontrol ediyor. Bugün yaşadığımız sosyal, ekolojik ve ekonomik boyutları olan krizin arka planında sermayenin aç gözlü karlılık arayışı yer alıyor. Aynı zamanda bu dönemde devletin kamusal sorumluluk ve görevlerini terk ederek, sermayeye daha fazla kar ve yatırım alanı açacak şekilde organize olduğunu görüyoruz. Son dönemde kooperatifler, yerel gıda toplulukları yerli ve çok uluslu tarım şirketleri, marketler, tüccarlar ve bankaların dahil olduğu endüstriyel gıda sisteminin neden olduğu sorunlara çözüm bulmak umuduyla gündeme geliyor. Ben de bu gelişmeyi mevcut sorunların aşılması ve alternatif çözümler üretilebilmesi açısından oldukça anlamlı buluyorum.

Son yıllarda kooperatifler konusu yeniden güncel halde. Özellikle tarım ve hayvancılık üzerine, üretim ve tanzim satış konularına yoğun ilgi var. Bir taraftan da bu alanı kullanmak isteyen, istismar eden, çıkar peşinde koşan

girişimlerin olduğunu da biliyoruz? Daha sağlıklı kurumsallaşmalar için ne önerirsiniz?
Türkiye’de tarım ve gıda alanında insan sağlığını, aile üreticiliğini, doğayı, canlıları olumsuz etkileyen kapsamlı bir kriz yaşandığı artık herkesin malumu. Bu alanı daha fazla sermayeye ve piyasaya açmaya mevcut iktidarın bile gönüllü razı olmuyor. Mevcut politikalarla ve düzenlemelerle bu işin sürdürülemeyeceğini artık hükümet dahi görüyor ve daha baştan ölü doğan projeler gündeme getiriyor. Bunlardan biri de tarım bakanlığının taşra teşkilatının, TMO ve Et ve Balık Kurumunun kapatılarak Semerat Holding adında kurulacak bir holdinge devredilme projesidir. Kitabımızda Çağatay Edgücan arkadaşımızın makalesinde üzerinde durduğu bu projenin terk edilmesiyle birlikte en son yapılan tarım şurasında üretici örgütlerinin/kooperatiflerin etkinliğinin artırılması ve küçük üreticilerin bu örgütler aracılığıyla desteklenmesi önerisi çıktı. Dünya Bankası dahi farklı ülkelerde yoksullukla mücadele kapsamında üretici kooperatiflerine kredi destek projeleri açıklıyor. Kısacası tarım ve gıda alanında son yaşananlardan sonra kooperatifler artık herkesin dilinde. Ancak sistemin ürettiği krizin hangi ilişkiler ve aktörler eliyle üretildiğini iyi anlamak gerekiyor. Türkiye’nin 2000’li yıllarının en önemli özelliği girişimci, ticari ve piyasacı zihniyetin yaşamın bütün alanlarını ele geçirmiş olmasıdır. Son dönemde organik, ekolojik ve iyi tarım uygulamalarıyla elde edilen ürünlere, yöresel ürünlere büyük bir rağbet var. Kooperatif ürünlerine artan ilginin arkasındaki en önemli nedenlerden biri de sağlıklı beslenme ihtiyacından doğuyor. Bu alana artan ilgi aynı zamanda yeni bir karlılık alanı, yeni bir sektör haline de geliyor. Diğer bir değişle endüstriyel gıda sisteminin yarattığı sorunlar yeni bir pazar ve yeni karlılık alanları da açıyor. Kanseri, kalp damar hastalıkları yaygınlaştıkça organik, ekolojik, yöresel ürünler pazarı büyüyor. Bu büyüme bu alanda kar etmek isteyen kişiler, marketler ve şirketler için yeni fırsatlar anlamına geliyor. Kooperatifler de pek ala bundan payını alabilir. Diğer bir değişle Türkiye’de geçmişte konut kooperatifleri örneğinde olduğu gibi bugünde kooperatif görünümüne ancak şirket gibi çalışan, kooperatifçilik ilkeleriyle bağdaşmayan “sarı kooperatifler” yaygınlaşabilir. Bir kooperatifi anlamlı hale getiren o kooperatifin kamusal niteliğidir. Yani ancak katılımcı, dayanışmacı ve eşitlikçi ilişkiler alanı içinde örgütlenen, bürokrasi ve sermaye vesayetinde olmayan, toplumsal ihtiyaçlar temelinde alternatif ekonomik ilişkiler geliştiren kooperatifçilik tipi bugün Türkiye’nin sorunlarına çözüm olabilir. Bunun dışında kalan halkın sağlıklı beslenme ihtiyacını rant ve karlılık alanı haline getirmeye çalışan, gıda üretim tüketim ve dağıtım süreçlerini katılımcı ve dayanışmacı temelde düzenlemeye çalışmayan her türlü girişime mesafeli yaklaşmak gerekiyor.

Röportajın Devamı Gelecek Sayıda...

Üç köy derneği bir arada

**Köy Dernekleri
Yeniden Tanımlanıyor**

“KURULUŞ SÜREÇLERİ GERİDE KALDI”

Köy Dernekleri yeni bir çalışma alanı açmayı tartışıyor. İstanbul’da faaliyet gösteren, Divriği’ye bağlı köy dernekleri kuruluş gerekçelerini ve ihtiyaçlarını süreç içinde tamamladıklarını, yeni ihtiyaçlardan kaynaklı olarak çalışma planları için tartışıyor.

Tarım ve Hayvancılık Üzerinde Duruldu

Yaklaşık 15 Köy Derneği Başkanı, dernek yöneticisi ve dernek üyelerinden oluşan 85 kişi, Timisi, (Bayırüstü) Kirkidi (Oğulbey) ve Kârsı (Uzunbağ) Köy Dernek Başkanlarının ortak çağrısı ile 23 Şubat Pazar Günü Bayırüstü Köyü Sadık Özgür Vakfı’nda sabah kahvaltısında buluştu. Sabah Kahvaltısına, DİVSiAD (Divriğili Sanayici ve İş İnsanları Derneği) Başkanı Niyazi Güneri, Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız, Mengücek Vakfı Başkan Yardımcısı Rıza Gürnlü, İşçilerin Birliği Derneği’nden İpek Bozkurt ve Yusuf Gülseven, Divriği Gazetesi İmtiyaz Sahibi Saadet Bayar, Halk Müziği Sanatçısı Bahar Doğan, Felsefeci Önder Doğan, Adatepe, Arıkbaşı, Bayırlı, Beyköy, Çakmakdüzü, Çayören, Eğrisu, Erikli, İmirhan, İkizbaşak, Karakale,

Timisi, (Bayırüstü) Kirkidi (Oğulbey) ve Kârsı (Uzunbağ) Köy Dernek Başkanlarının ortak çağrısı ile 23 Şubat Pazar Günü Bayırüstü Köyü Sadık Özgür Vakfı’nda sabah kahvaltısında buluştu. Açılış Konuşmasını Çağrı Grubu Adına Bayırüstü Köyü Dernek Başkanı Ali Balkaya, Kirkidi Köyü Dernek Başkanı Mahmut Kalkan, ve Kârsı Köyü Dernek Başkanı Murat Türkyılmaz sıra ile yaptılar. Her üç Köyü Dernek Başkanı kahvaltıya katılanları selamlayarak, Birlik ve Dayanışmanın önemine değindi. Sıra ile söz alan köy dernek başkanları kendi sorunlarını ve önerilerini dile getirdi. Ortak yapılacak çalışmalar ile ilgili görüş alış verişinde bulunuldu.

Dernek Başkanı Mahmut Kalkan, ve Kârsı Köyü Dernek Başkanı Murat Türkyılmaz yaptı. Her üç Köyü Dernek Başkanı kahvaltıya katılanları selamlayarak, Birlik ve Dayanışmanın önemine değindi. Daha sonra Divriği Kültür Derneği

konuşma yaptı. Bazı konuşmacılar, başta Divkoop olmak üzere, ortak noktalarda buluşarak, Divriği’de yapılacak tarım ve hayvancılık projelerine açık destek vereceklerini belirttiler.

Divkoop ve Mengücek Vakfı da katılmış oldu. Böylelikle, derneklerimiz de dahil, Divriğililerin tamamının beklentilerine cevap verecek kurumsal yapılanmalarımızı tamamlamış olduk. Daha önceki

tarım arazilerimizi yeniden mercek altına alıyoruz. Devletin çıkardığı bazı yasalara göre, tapusu sizde bile olsa kullanılmayan tarım arazileri devlet tarafından isteyenlere kira karşılığı verilecek. Olası bir uygulamaya imkân ve

Ovacık, Yağbasan ile Yalnızsöğüt Köyü dernek başkanları ve üyeleri katıldı.

Bireysel Beklentiler Öne Çıkıyor Endişesi? “KÖYDE YAŞAYANLAR İLE GURBETTE YAŞAYANLAR ARASINDA KÜLTÜREL KOPUŞ YAŞANIYOR”

Açılış Konuşmasını Çağrı Grubu Adına Bayırüstü Köyü Dernek Başkanı Ali Balkaya, Kirkidi Köyü

Başkanı Cafer Yıldız, hem dernek adına hem de Divkoop adına bir konuşma yaptı. Kahvaltıda sırasıyla, DİVSiAD Başkanı Niyazi Güneri, Felsefe Öğretmeni Önder Doğan, İşçilerin Birliği Derneği adına İpek Bozkurt, Mengücek Vakfı Başkan Yardımcısı Rıza Gürnlü, Tahir Yılmaz, Hüseyin Hoşafçı, Şükrü Akkaya, Murat Akdemir, Mecnun Aydoğan, Mehmet Arslan, Haydar Aslantepe, Gülsün Kaya, Musa Pala, Cihan Erdoğan, Nihat Karagüler birer

“Köyler Eski Adlarını Yeniden Almalı” Divriği’ye bağlı köy derneklerinin düzenlediği “Kahvaltılı Toplantı” 23 Şubat Pazar Günü Kârsı, Kirkidi ve Timisi Köyü Derneklerinin ortak çağrısı ile Bayırlı Köyü Sadık Özgür Vakfı’nda yapıldı. Açılış konuşmasının ardından ilk konuşmayı Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız yaptı. Yıldız konuşmasında şunları söyledi. “Son bir kaç yıl içerisinde İstanbul’da bulunan kurumlarımıza DİVSiAD,

yıllarda kesintilere uğrasa da yaptığımız Maden Festivalimiz vardı. Benim 3 yıllık başkanlığım dönemimde Türkiye’nin sıcak gündemi içerisinde bu festivali yapamadık. Önümüzdeki yaz aylarında Divkoop çalışması etrafında bu festivali yapabiliriz. Biliyorsunuz çoğu köylerimizin eski adları değişti. Yeni çıkan yasaya göre köylerimiz kaymakamlığa müracaat etmesi halinde eski köy adlarını yeniden alabilecekler. Divkoop girişimimizin ardından

alan bırakmadan, Divriği’nin bütün tarım arazilerini ve meralarını o toprakların sahipleri olarak bizler kullanmalıyız” dedi.

Kahvaltılı toplantıda, DİVSiAD Başkanı Niyazi Güneri, Mengücek Vakfı Başkan Yardımcısı Rıza Gürnlü, Nihat Karagüler, Mehmet Arslan, Tahir Yılmaz, Hüseyin Hoşafçı, Şükrü Akkaya, Murat Akdemir, Mecnun Aydoğan, Gülsün Kaya, Haydar Aslantepe, Musa Pala birer konuşma yaptı.

Toprağıma Dokunma

Toprağıma, Doğama, Suyuma ve Havama DOKUNMA
Haber ve Fotoğraflar:
Divriği Gazetesi

Divriği Kültür Derneği, çevre duyarlılığı konusunda sürdürdüğü çalışmalarına devam ediyor. Divriği, Kangal, Kemaliye ve çevresinde altın madeni ve bunun yanında, diğer çeşitli maden arayışları ile doğanın talan edildiği bir süreçte, Divriği Kültür Derneği "Toprağıma, Doğama, Suyuma ve Havama Dokunma" adı altında 11 Ocak 2020 Cumartesi Günü Dayanışma Gecesi

Ocak 2020 Cumartesi Günü Dayanışma Gecesi düzenledi. CHP İstanbul İl Başkanı Dr. Canan Kaftancıoğlu işlerinin yoğunluğu üzerine geceye mesaj ve çelenk gönderdi. Bunun yanı sıra, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Divriği Kültür Vakfı Başkanı Dr. Muharrem Köse, Antalya ve İzmir Divriği Kültür Dernekleri, Mursal

Divriği, Kangal, Kemaliye ve çevresinde altın madeni ve bunun yanında, diğer çeşitli maden arayışları ile doğanın talan edildiği bir süreçte, Divriği Kültür Derneği, çevre duyarlılığı konusunda sürdürdüğü çalışmalarına devam ediyor. Divriği Kültür Derneği "Toprağıma, Doğama, Suyuma ve Havama Dokunma" adı altında 11 Ocak 2020 Cumartesi Günü Dayanışma Gecesi

Mengücek Vakfı Başkanı Prof. Dr. Mahir Tevrüz, Önceki Sarıyer Belediyesi Başkan Yardımcısı İsmail Erdem, Çağdaş Sanayici İşadamları Derneği Başkanı İsmail Ali Şahin, Metin Göktepe'nin Ablası Meryem Göktepe, Divriği Gazetesi İmtiyaz Sahibi Saadet Bayar ve gazetesinin Baş Yazarı Şahin Küçük, 2 Temmuz

Koruma Derneği Yöneticileri, HDP İstanbul Milletvekili Oya Ersoy, HDP önceki milletvekillerinden Levent Tüzel, İBB Etüt Projeler Daire Başkanı İhsan Yılmaz, İBB İtfaye Dairesi Başkanı Remzi Albayrak, İBB Altyapı Projeler Müdürü Ulaş Sunar, Mezarlıklar Müdürü Hikmet Yıldız, CHP İstanbul İl Başkanı

Federasyonu Başkanı Hasan Aslan, Ulaş Dernekleri Federasyonu Başkanı Canan Can Erkuş, Sarıyer Belediyesi Başkanı Yardımcısı Sevim Koç, Bakırtepe Çevre Platformu Üyeleri, Divriği'ye bağlı köy dernek başkanlarından, Timisi Köyü Derneği Başkanı Ali Balkaya, Bayırlı Köyü Derneği Başkanı Cihan

Gündoğdu, Erikli Köyü Derneği Başkanı Musa Pala, Güllüce Köyü Derneği Başkanı Nurcan Kılıç, Günbahçe Köyü Derneği Başkanı Sabri Kurt, İkizbaşak Köyü Derneği Başkanı Tahir Yılmaz, Karaman Köyü Derneği Başkanı Melek Yıldırım, Karşıkonak Köyü Derneği Başkanı Mustafa Karakoç, Oğulbey Köyü Derneği Başkanı Mahmut Kalkan, Arıkbaşı Köyü Derneği Başkanı Cemal Aydoğan, Ölçekli Köyü Derneği Başkanı Kaya Demir, Ovacık Köyü Derneği Başkanı Metin Karaköcek, İmirhan Köyü Derneği Başkanı Mehmet Arslan, Karakale Köyü Derneği Başkanı Mecnun Aydoğan, Çakmakdüzü Köyü Derneği Başkanı Ali Haydar Aslanteppe, Yalnızsöğüt Köyü Derneği Başkanı Murat Akdemir, Özbağı Köyü Derneği Başkanı Rıza Genç, Kemaliye Çevre Platformu Sözcülerinden İbrahim Köroğlu ve Ahmet Gürbüz, Sarıyer Kazım Karabekir Mahallesi Muhtarı Ali Gündüz katıldı.

Çevre Temalı Dayanışma Yemeğinde DEMOKRAŞİ ve BARIŞ MESAJI Divriği Kültür Derneği'nin 11 Ocak 2020 Cumartesi Günü akşam saatlerinde düzenlediği "Toprağıma, Doğama, Suyuma ve Havama Dokunma" başlıkları altında düzenlediği Dayanışma Gecesi Sarıyer Belediyesi Yaşar Kemal Kültür Merkezi'nde yapıldı. Sunuculuğunu Gizem Altunay ile Orhan Akkaya'nın birlikte yaptıkları gecenin açış konuşmasını DKD Başkanı Cafer Yıldız yaptı. Gecede ayrıca, Halk Müziğinin

Çevre Platformu Adına Önder Ayten geceye katılamadıklarını ifade ederek, mesaj yolladılar. Yoğun çalışmaları dolayısıyla geceye katılamayan CHP İstanbul Milletvekili Emine Gülizar Emecan, HDP İstanbul Milletvekili Ali Kenanoğlu ve DİVSIAD (Divriğili Sanayici ve İş İnsanları Derneği) Başkanı Niyazi Güneri telgraf yolladı. Sarıyer Belediyesi Yaşar Kemal Kültür Merkezi'nde yapılan geceye, Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç, Avcılar Belediye Başkanı Av. Turan Hançerli, CHP İstanbul Milletvekili Av. Turan Aydoğan, TMMOB Üyesi Cemalettin Küçük, TMMOB Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Battal Kılıç, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Hukuk Müşaviri Av. Eren Sönmez, İSMEK Genel Müdürü Erkan Duyar, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Meclisi Üyelerinden, Nadir Günday, Seyit Ali Aydoğmuş, Süleyman Solmaz, Sarıyer Belediyesi CHP Meclis Üyesi Ali İhsan Özdemir, Beşiktaş Belediyesi Meclisi Üyesi İlker Uluer, Dünya Mirası Divriği

Pir Sultan Abdal Vakfı Başkanı Muharrem Yılmaz, Divriği Tabiat Varlıklarını Koruma ve Yaşatma Derneği Başkanı İhsan Çalapverdi, Sivas Konfederasyonu Başkanı Kemal Kılıç, Kemaliye Çevre

Yardımcısı Erdal Murat Akbaş, Avcılar Belediyesi Başkan Yardımcısı Bülent Zeren, Halkevleri Sarıyer Şube Başkanı Hasan Pulat, Sivas Konfederasyonu Başkanı Kemal Kılıç, Kangal Dernekleri

Erdoğan, Yağbasan Köyü Derneği Başkanı Nihat Karagüler, Çamurlu Köyü Derneği Başkanı Işık Ateş, Çayören Köyü Derneği Başkanı Selahattin Topalaloğlu, Çiğdemli Köyü Derneği Başkanı Nevzat

güçlü seslerinden Hüseyin Turan'ın sahne aldığı gecede CHP İstanbul Milletvekili Av. Turan Aydoğan, Mengücek Vakfı Başkanı Prof. Dr. Mahir Tevrüz, HDP Önceki İstanbul Milletvekili Levent Tüzel, TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Cemalettin Küçük, Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç, Avcılar Belediye Başkanı Turan Hançerli, DKD Kanın Kurulu Başkanı Zümrüt Erdoğan, 2 Temmuz Pir Sultan Abdal Vakfı Başkanı Muharrem Yılmaz, Kemaliye Çevre Platformu Sözcülerinden İbrahim Köroğlu, Sivas Konfederasyonu Başkanı Kemal Kılıç ve Divriği Üretim ve Tüketim Kooperatifi Yöneticilerinden Orhan Delipınar birer konuşma yaptı.

"Toprağıma, Doğama, Suyuma ve Havama Dokunma" başlığı ile yapılan Dayanışma Gecesi halaylar ve türkülerle akşamın geç saatlerine kadar sürdü.

Haberin Devamı: Divriği Gazetesi'nde
Fotoğraflar: Divriği Gazetesi

